

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 45 • ΤΙΜΗ 4 ΕΥΡΩ

Τα **Δανικά σκίτσα** και η αρχή ενός δύσκολου δρόμου

Ένα κείμενο για τον **Παναγιώτη Φωτίου**

Οι εκδηλώσεις και τα παρασκήνια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας

Ιταλία: Στα ελληνόφωνα της Καλαβρίας και στους Έλληνες της Περούτζια

ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΚΑΘΑΡΗ & ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΝΑ ΜΟΥΣΕΙΑ

ΠΡΟΙΟΝΤΑ & ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

η μοναδική γενική έκθεση προϊόντων και υπηρεσιών φιλικών προς το περιβάλλον

2η έκθεση

Ecolife

η οικολογία στην καθημερινή ζωή

...είναι πλέον επιτακτική ανάγκη. Καθημερινά χρησιμοποιούμε εν αγνοία μας χιλιάδες βλαπτικά προϊόντα που επιβαρύνουν σημαντικά την υγεία μας και την επιβίωση του πλανήτη μας, απλά και μόνο γιατί δε γνωρίζουμε ποια από αυτά είναι ασφαλή και πώς θα τα προμηθευτούμε.

Η Ecolife δίνει τη δυνατότητα:

- Στους ειδικούς να ενημερώσουν το κοινό
- Στο κοινό να ενημερωθεί και να επιλέξει
- Στους επαγγελματίες να προβάλλουν τα προϊόντα τους

23-26 Ιουνίου «Αγορά», Ο.Α.Κ.Α.

οργάνωση έκθεσης: PRINT ALL

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΜΙΑΣ:

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΟΙΚΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ:

GREENPEACE

BRITISH COUNCIL

Biofarma

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΦΙΛΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

• ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 58 • Τ.Κ. 106 81 ΑΘΗΝΑ
• ΤΗΛ.: 210 3845 344 • FAX: 210 3807 253 • e-mail: info@ecolife.gr

www.ecolife.gr

για... άλματα ταχυμεταφορών

γενική ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΑΤΡΑ - ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 18

Τηλ. 2610-317910 - Fax 2610-313759
ptr@taxydromiki.gr

ΠΑΤΡΑ - ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 148
Τηλ. 2610-314614 - Fax 2610-314197

ΠΑΤΡΑ - ΜΑΙΖΩΝΟΣ 155
Τηλ. 2610-272411

ΠΑΤΡΑ - ΝΟΤΑΡΑ 3, ΑΓΙΑ
Τηλ. 2610-430066 - Fax 2610-430327

ΠΑΤΡΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 152Α
Τηλ. 2610-313510 - Fax 2610-312847

ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ - 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 20
Τηλ. 26930-23032 - Fax 26930-23032

ΡΙΟ - Ν.Ε.Ο. ΠΑΤΡΩΝ-ΑΘΗΝΩΝ 198
Τηλ. 2610-453700 - Fax 2610-430003

ΑΙΓΙΟ - ΚΛΕΟΜ.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68
Τηλ. 26910-23500 - Fax 26910-62116

ΑΚΡΑΤΑ - Π.Ε.Ο. ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Τηλ. 26960-33100 - Fax 26960-33100

ΕΕΤΤ
ΑΜ: 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

Έδρα: Λασκαλογιάννη 15, 14452 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ.: 210.28.07.100, Fax: 210.28.35.210, www.taxydromiki.gr

Τακτικοί συνεργάτες

Έλενα Αλεξανδράκη, Παναγιώτης Ανδριόπουλος, Εύη Γκοτσοπούλου, Ζέττα Ζάχου, Αργύρης Καραβούλιας, Γιάννης Καραμπήτσος, Γιάννης Πικραμένος, Ξενοφών Παπαευθυμίου, Νεκταρία Σερέτη, Μιμικά Χριστοδουλοπούλου, Πέτρος Ψωμάς

Ανταποκριτές

Μυρσίνη Λιοναράκη (Αθήνα), Άννα Ρεοβάνη (Καλαμάτα), Γιώργος Τσαντίκος (Ιωάννινα), Νατάσα Ρουκωτά (Ιταλία)

Οικονομικός Σύμβουλος

Ελένη Καρρά

Σύμβουλος Επικοινωνίας

Ζέττα Ζάχου

Δημόσιες Σχέσεις

Νεκτάριος Γεωργόπουλος

Γραμματεία

Εύη Γκοτσοπούλου

Ηλεκτρονική σελίδα

Κατασκευή: Westnet
Επιμέλεια: Γιάννης Δοντάς

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Τυπόραμα, www.typorama.gr

Φιλμογράφηση

Unitype
Ναυαρίνου 3 - 5, Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση

Λιθογραφείο
Παναγιωτόπουλος
Ι. Διακίδη 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 634692

#45

Φωτογραφία εξωφύλλου

Γιάννης Βλασταράς

(η ηθοποιός Αλίκη Αβδελοπούλου από την παράσταση «Αγαμέμνων» της θεατρικής ομάδας «Βιομηχανικής»)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

14

40

animfest 06

58

Ελληνικές δράσεις στην Περούτζο της Ιταλίας

6 Editorial

8 Οδόντια αντί οδόντιος

10 Διονύσης Καρατζάς

12 Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος

14 Το σκίτσα που έφεραν Ισλαμικό παραξυσμό

22 Οδοιπορικό στην Κάτω Ιταλία

26 Η σιγή για τους... καλλημένους με τη γλώσσα

28 Μνήμη Πονογιώτη Φωτίου: Αντίο δάσκαλε!

32 Η Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος της Πολιτιστικής

34 Casa Diario: Το ημερολόγιο της Πολιτιστικής

36 Τυποποιρεία: Ποροσκάνια και ειδήσεις από τον Τύπο της Αχαΐας

40 Η επιστροφή του Ιντεάλ με το Animfest 06

44 Σελίδες για το θέατρο, το βιβλίο, τα εικαστικά

61 Στους δρόμους του κρασιού και της γεύσης

62 Επιχειρηματικές ειδήσεις και πρωτοβουλίες

64 Το άλμπουμ του μήνα: Οι καλύτερες στιγμές μέσα από το τρακό

Αυθόρμητα κι αληθινά

Το κείμενο του Γιάννη Παπαθεοδώρου στη μνήμη του Παναγιώτη Φωτίου που δημοσιεύεται σε επόμενες σελίδες, θεωρητικά θα έπρεπε να έχει δημοσιευτεί αρκετά νωρίτερα, όταν έφευγε από κοντά μας ο αγαπημένος δάσκαλος, φίλος και συνεργάτης μας στο ΔΟΝΤΙ.

Κατά τον ίδιο τρόπο θα έπρεπε κι εμείς, ως περιοδικό, να είχαμε ετοιμάσει έγκαιρα ένα αφιέρωμα στον Παναγιώτη Φωτίου, να θυμηθούμε στιγμές από τη συνεργασία μας, να δημοσιεύσουμε φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις στις οποίες συμμετείχε και να αποδώσουμε αυτό που τόσο ξύλινο λέμε συχνά, «φόρο τιμής».

Είναι, όμως, προτιμότερο να τιμάς έναν άνθρωπο ακριβώς σύμφωνα με τον τρόπο που έζησε και πατώντας στα βήματα που χάραξαν οι αλήθειες της επαφής και της σχέσης σας. Γι' αυτό και δεν υπέκυψα στον πειρασμό να οργανώσουμε ένα μεγάλο αφιέρωμα στον Παναγιώτη Φωτίου, με επιτηδευμένη και περίτεχνα εκφρασμένη μελαγχολία.

Το κείμενο του Γιάννη, γύρω από το οποίο θα μπορούσε να «στηθεί» ένα τέτοιο αφιέρωμα, αρκεί. Είναι μια αληθινή κατάθεση, αυθόρμητη έτσι όπως αυθόρμητα μας την έστειλε, κι ας είχαν περάσει μήνες από τότε που το είχαμε συζητήσει για πρώτη φορά. Κι είναι αρκετό για να δώσει τη διάσταση του Παναγιώτη, έτσι όπως την είχαμε

όλοι ζήσει στο γραφείο, πάνω από ένα μεζέ ούζο, ή σε κάποια πολιτιστική εκδήλωση.

Προσωπικά, κρατώ μαζί με όλα τα παραπάνω, μερικά πρωινά Κυριακής κοντά στην πόρτα του ναού του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα, λίγο πριν τελειώσει η λειτουργία. Τόσο αθώο και μαζί τόσο ασεβές κουτσομπολιό (επί δίκαιων και αδίκων) δεν πρόκειται να ξαναμοιραστώ ποτέ...

● Ανδρέας Γ. Τσιλίας

SPOT | WT

Έργο ευθύνης για την κοινότητα. Το δικό μας παιχνίδι. Η ζωή.

Το δικό μας παιχνίδι είναι ένα παιχνίδι με αξίες γνήσια ελληνικές. Ποδηλασιμότητα, Παιδεία, Υγεία, Αθλητισμός. Αξίες που κάνουν τη ζωή μας πιο όμορφη, πιο δημιουργική. Αξίες που στηρίζουμε έμπρακτα, με υψηλό αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, με προσήλωση και με πάθος. Σαν μια μεγάλη ομάδα. Και μαζί, θέτουμε τις βάσεις για ένα μέλλον πιο ανθρώπινο, πιο αισιόδοξο, πιο ευτυχημένο.

Γιατί το πιο όμορφο παιχνίδι, είναι η ζωή!

ΟΠΑΠ

Πρόγραμμα Κοινωνικής Ευθύνης

Το νόημα της μάχης

Η «μάχη» —δικαστική, μέσω εφημερίδων και εντός των κρατικών γραφειοκρατικών διαδρόμων— για να διασωθεί ο χώρος που φιλοξενούσε το παλιό εργοστάσιο της δισκογραφικής εταιρείας «Κολούμπια» στην Αθήνα, δεν έχει μόνο την αξία αυτής καθ' εαυτής της διάσωσης του συγκεκριμένου χώρου και της μετατροπής του σε μουσείο ελληνικής δισκογραφίας, όπως έχει προταθεί έως τώρα.

Το νόημα της συγκεκριμένης μάχης είναι πως υπάρχει ακόμα η δυνατότητα σύναψης συμμαχιών ανάμεσα σε ανθρώπους από διαφορετικούς χώρους, οι οποίοι ακόμα και σε θέματα που μοιάζουν χαμένα από χέρι, έχουν τα περιθώρια να «επιβάλουν» απόψεις και προτάσεις, φαινομενικά ρομαντικές...

Στιγμιότυπα

Παρά τις όποιες κατά καιρούς γκρίνιες μας (αυθόρμητες, από υποχρέωση ή από επαγγελματική διαστροφή...), ο ελληνικός πολιτισμός έχει μια ιδιαίτερα σοβαρή σύγχρονη δημιουργία, που αξίζει μια ψύχραιμη καταγραφή.

Σε αυτό το πλαίσιο η έκδοση «Yearbook 2005 - Στιγμιότυπα Ελληνικού Πολιτισμού» που εκδόθηκε από την εταιρεία «Φιλοθεάμων» με τη φροντίδα της ομάδας του περιοδικού «Highlights» είναι ασφαλώς και χρήσιμη και ενδιαφέρουσα.

Οι παραλείψεις, οι αστοχίες και οι διαφωνίες με τις υποκειμενικές κρίσεις των συνεργατών της έκδοσης (η οποία μιλά σε ξεχωριστά κεφάλαια για τα εικαστικά, την αρχιτεκτονική, το θέατρο, τη λογοτεχνία, τον κινηματογράφο, τη μουσική, το χορό και τη φωτογραφία) είναι αναπόφευκτες, ιδιαίτερα για τους πιο λεπτολόγους.

Η ευκαιρία που έχει, όμως, ο μελετητής του πολιτισμού, ο δημιουργός και ο πιστός φίλος των τεχνών να διαβάσουν φρέσκες απόψεις νέων ανθρώπων είναι πολύτιμη...

Συμβούλια

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής ανακοίνωσε στα τέλη Απριλίου ο υπουργός Πολιτισμού. Στο νέο συμβούλιο περιλαμβάνονται ως πρόεδρος ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Ευτύχιος Βορίδης, ως αντιπρόεδρος ο πρόεδρος του ΣΕΒ Οδυσσέας Κυριακόπουλος και ως μέλος η δικηγόρος Ευγενία Παπαθανασοπούλου. Με λίγα λόγια ένας γιατρός και ένας βιομήχανος (των οποίων η ευαισθησία περί τον πολιτισμό ουδόλως αμφισβητείται) θα κληθούν —ανάμεσα σε άλλους— να αποφασίσουν για το μέλλον της Λυρικής Σκηνής, για τη στέγη που θα

πρέπει να έχει ο χώρος, αλλά και για το ποιος θα είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής του μοναδικού στο είδος του πολιτιστικού οργανισμού στην Ελλάδα.

Πλήρης ταύτιση

Μάλλον πρέπει να ανησυχούμε με τον τρόπο που ταυτίζονται οι απόψεις μας με τον Ανδρέα Φούρα... Τρεις μήνες μετά από τότε που αναδείξαμε σε κεντρικό θέμα του περιοδικού την εξέλιξη των έργων του Νέου Μουσείου και ζητούσαμε να επανεξεταστεί η απόφαση για την ανέγερση Διοικητηρίου της Αστυνομικής Διεύθυνσης στο δίπλανό χώρο, ο υποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων (εκ μέλους του ΠΑΣΟΚ) ανακοίνωσε την «ηρωτοβουλία» του να συζητήσει με τους φορείς της πόλης για την τύχη της περιοχής γύρω από το Μουσείο και προσήγγισε ότι θα ζητήσει τη δημιουργία ενός Πάρκου Νεολαίας στο χώρο που έχει αποφασιστεί η ανέγερση του Αστυνομικού Μεγάρου.

Εκτός από την ιστορία με το χώρο δίπλα από το Νέο Μουσείο, ένα ακόμα θέμα το οποίο αποκαλύφθηκε πρώτα από τις σελίδες μας και έγινε ακολούθως θέμα στον Τύπο της Πάτρας, ήταν τα ερωτήματα που θέσαμε για την οδική πρόσβαση προς το Μουσείο, τα οποία μέχρι τη στιγμή που γράφαμε το άρθρο δεν είχαν πλήρως απαντηθεί, αφού υπήρχε διαφωνία ακόμα και για αν έπρεπε να κατασκευαστεί οδικός κόμβος που να το συνδέει με την Περιμετρική της Πάτρας.

Θα βρει καταφύγιο

Αν καταφέρουμε να δούμε σε λίγους μήνες το ερειπωμένο καταφύγιο των Υψηλών Αλωνίων στην Πάτρα να μετατρέπεται σε ένα χώρο μνήμης ή τουλάχιστον να συντηρείται και να μην αφήνεται άλλο στην εγκατάλειψη, θα οφείλεται σίγουρα και

στην κινητοποίηση που προκάλεσαμε με τη δημοσίευσή του σχετικού αφιερώματος στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού.

Οι συζητήσεις που έγιναν μετά τη δημοσίευση του συγκεκριμένου θέματος επιτρέπουν αρκετή αισιοδοξία, αφού υπήρξαν φορείς και άνθρωποι που προσφέρθηκαν να βοηθήσουν. Κι εμείς όμως θα επανέλθουμε το συντομότερο ζητώντας να γίνει κάτι άμεσα και να μη μείνουμε απλώς στις υποσχέσεις...

Παράλειψη

Δαίμων του τυπογραφείου πλέον δεν υφίσταται λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων, γι' αυτό και δεν μπορούμε να έχουμε δικαιολογίες για λάθη και παραλείψεις. Όπως για παράδειγμα για το γεγονός ότι το πολύ ενδιαφέρον αφιέρωμα για την Καταστασιακή Διεθνή στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού ήταν γραμμένο από τον Αργύρη Καραβούλια.

KOMMOTHPPIO
ANTA & EYH
hairdressing art
Αγ. Ανδρέου 178-180 (1ος όροφος)
τηλ.: 2610 334282
email: info@anta-evi.gr

Τελευταίο, στην τηλεοπτική γλώσσα δύο χειλέων κυρίως πολιτικών και δημοσιογράφων, χρησιμοποιούνται κατά κόρον εκφράσεις που περιέχουν τη λέξη «μείζον», το ουδέτερο δηλαδή συγκριτικού βαθμού του ορκοιοηρεπούς επιθέτου «μέγας».

Σύμφωνο με το πνεύμα του Συντακτικού της ελληνικής γλώσσας, με το συγκριτικό βαθμό των επιθέτων δηλώνουμε το πόσο μοιάζουν ή διαφέρουν ανάμεσά τους ιδιότητες, κοστοστάσεις, ενέργειες. Σαφώς, λοιπόν, γιο να συγκρίνουμε πρόσωπο ή πράγματα πρέπει να το γνωρίζουμε, να το κρίνουμε και να έχουμε υπολογίσει την αξία και τον σκοπό αυτής της σύγκρισης. Αλλιώς, δίνουμε μόνο την εντύπωση γνώσης και κριτικής και μια οίηση σοφορότητας σε υποτιθέμενες απόψεις.

Αν εξετάσουμε προσεκτικά το νόημα των φράσεων με το συγκριτικό «μείζον», θα διαπιστώσουμε ότι τις περισσότερες φορές το επίθετο χρησιμοποιείται χωρίς να συνοδεύεται από τον β' όρο σύγκρισης, από τη λέξη δηλαδή προς την οποία συγκρίνεται αυτό γιο το οποίο γίνεται λόγος. Π.χ. «ο πρωθυπουργός θεωρεί μείζον θέμα τον πολιτισμό», ή «η διοηλοκή σήμερα είναι ένα μείζον πρόβλημα». Προς τι ο πολιτισμός είναι μεγαλύτερο ή σπουδαιότερο θέμα; Προς τι η διοηλοκή είναι μεγαλύτερο ή σπουδαιότερο πρόβλημα;

Στις εκφράσεις αυτές και σε άλλες ανάλογες έχουμε να κάνουμε με ατελείς συγκρίσεις. Και το οηολοκλήρωτο νόημά τους το καλύπτουμε με το ουδέτερο «μείζον», που ως ουδέτερο ποροπέμπει σε γενικόττες και οριστίες.

Και εδώ ορχίζει το πραγματικό πρόβλημα : οι πολιτικοί, οι δημοσιογράφοι και όλοι όσοι επιχειρηματολογώντας χρησιμοποιούν ατελείς συγκρίσεις, αγνοούν την οσάφειο και την οδίοφάνειο στην οποία εγκλωβίζουν τους ακροατές τους μέσο από τη σοβαροφάνεια του ορκοιοηρεπούς επιθέτου «μείζον»; Ή εκφράζονται έτσι σκόηιμο, ποροπληνητικά;

Φοβούμαι πως, δυστυχώς, συμβαίνει το δεύτερο. Επειδή γνωρίζουν ότι οπευθύνονται σε ανθρωπους βιοστικούς στη οκέψη και οδιάφορους γενικό απέναντι στο κοινωνικό προβλήματο, χοροκτρίζουν το κάθε επίκαιρο θέμα «μείζον» γιο να αποφύγουν ή να μοιραστούν ευθύνες. Εντέχνως με το επίθετο «μείζον», χωρίς βέβαιο ολοκληρωμένη τη σύγκριση, προκαλούν δέος στους ακροατές, δημιουργούν ελεγχόμενο πανικό και συνειρμικά οηοκινούν ελεύθερες συγκρίσεις, ώστε να μετοκυλίνονται οι ευθύνες, να οηοδύονται ενοχές και να οηοζητούνται οωτήρες και λύσεις.

Σ' ένα τέτοιο κλίμα εύκολο υποηοοούνται και οι σωτήρες και οι λύσεις. Ως οωτήρες προβάλλονται οι ίδιοι οι δημιουργοί των προβλημάτων, αφού έχει ήδη επέλθει η λήθη. Και ως λύσεις προτείνονται οι επαναλαμβανόμενες υποοχές, αφού έχει ήδη επέλθει το οδιέξοδο.

ΔΕΥΑΠ

ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ

Των υπηρεσιών προς τους Δημότες

- Βεητίωση & επέκταση δικτύου ύδρευσης
- Βεητίωση & επέκταση δικτύου ομβρίων και ακαθάρτων
- Επεξεργασία ηυμάτων
- Χημική ανάλυση & εργαστήριο ελέγχου ποιότητας νερού

Η επίσημη Ιστορία, η ακρωτηριασμένη μνήμη, είναι μια παλιά τελετή στην οποία οι δυνάστες του κόσμου ευλογούν τα γένια τους
Εντουάρντο Γκαλεάνο

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ως πρόσχημα, εμπόρευμα και όπλο

Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε, ότι η «επίσημη» ιστορία κάθε έθνους είχε σαν βασικό στόχο να «νομιμοποιεί» την ίδια της την ύπαρξη, να παρέχει επιστημονικό μανδύα στους «εθνικούς μύθους», να αφυπνίζει και στην συνέχεια να τονώνει το «εθνικό» συναίσθημα. Πράγματα πασίγνωστα, τουλάχιστον σε όσους η εθνικιστική ρητορεία δεν έχει κάψει όλα τα εγκεφαλικά τους κύτταρα.

Μια παράθεση των όσων γράφονται στα σχολικά βιβλία ιστορίας των βαλκανικών κρατών για την νεώτερη ιστορία της πολύπαθης περιοχής μας θα ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρονσα για το πώς αυτή η εξαιρετικά πολύπλοκη και σύνθετη επιστήμη, κατακερματίζεται, και ο καθένας ανάλογα με τα «εθνικά δικάιά» του ανεμίζει ένα κουρέλι της.

Τα τελευταία χρόνια η ιστορία χρησιμοποιείται όμως και με άλλους τρόπους, στην ίδια πάντα κατεύθυνση. Είναι χαρακτηριστική η χρήση των ιστορικών γεγονότων ως πολιτικών και διπλωματικών εργαλείων στην διαμάχη μας με το γειτονικό κράτος των Σκοπίων για τα θέματα της ανομοσασίας του. Το ίδιο συνέβη και στην πρώην Γιουγκοσλαβία όπου τα εγχειρίδια Ιστορίας χρησιμοποιήθηκαν από όλους τους εθνικισμούς ως απλά φονικά «εγχειρίδια» (μαχαίρια) με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.

Όμως, πέρα από διπλωματικό εφόδιο, η ιστορία μετατρέπεται εσχάτως και σε δημόσιο κατήγορο. Η Γαλλία έχει καταστήσει ποινικά κολάσιμο αδίκημα την άρνηση του Ολοκαυτώματος, ενώ οι Γάλλοι σοσιαλιστές έχουν προωθήσει στην Εθνοσυνέλευση σχέδιο νόμου που προβλέπει αυστηρές ποινές για όποιον αρνείται την αρμενική γενοκτονία (η συζήτηση του οποίου έχει αναβληθεί επ' όριστον).

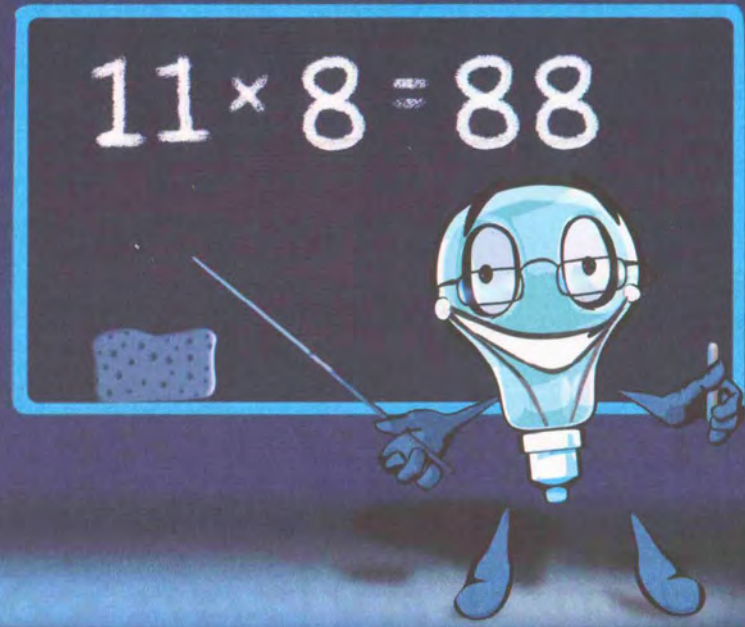
Τον τελευταίο καιρό άνοιξε πάλι η συζήτηση για την αναγνώριση της «γενοκτονίας των Ποντίων». Από διάφορους κύκλους μάλιστα προβάλλεται η ανάγκη να καταστεί η αναγνώρισή της από την πλευρά της Τουρκίας ως «όρος» για την είσοδο της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το να αγωνίζονται Αρμένιοι και Πόντιοι για την ιστορική αναγνώριση των εγκλημάτων και των σφαγών που υπέστησαν είναι απολύτως θεμιτό και κατανοητό. Και τούτο γιατί η ιστορία δεν είναι μια άψυχη ουδέτερη επιστήμη. Καθώς αντικείμενό της είναι η πορεία του ανθρώπου και των επιμέρους συλλογικοτήτων του μέσα στον χρόνο είναι φυσικό να αγγίζει τον ψυχισμό των ατόμων και των λαών, να εγγράφεται σε αυτούς, να αποτελεί τμήμα της συνολικής τους συγκρότησης και συνείδησης.

Το πρόβλημα αρχίζει όταν η ιστορία από γέφυρα ανάμεσα στο χτες και στο αύριο μετατρέπεται σε ανέξοδη ρητορική στο στόμα του κάθε ανεγκεφάλου μαιντανού των τηλεοπτικών παραθύρων. Όταν η διαχείρισή της γίνεται προσοδοφόρο επάγγελμα πολιτικάντηνων, δεσποτάδων και προέδρων σωματείων.

Τότε τα αποτελέσματα, όπως (δεν) δίδαξε και η περίπτωση των Σκοπίων δεν υπερβαίνουν απλά τα όρια του γελοίου αλλά καθιστούν τα εγχειρίδια της ιστορίας όργανα αυτοκτονίας.

Παναγιώτης Παλαθεοδωρόπουλος

PROXIMUS ΜΑΡΤΙΟΣ 2006

11 8 88
 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
 ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η χαμηλότερη τιμή
 για κλήσεις από σταθερό τηλέφωνο

Ό,τι ψάχνετε

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

- 📞 Κινηματογράφος
 - 📞 Θέατρο
 - 📞 Γεύση
 - 📞 και τώρα... Όλα τα επαγγέλματα
- €0,40 ανά κλήση ανεξάρτητα από τη διάρκεια

Συμπεριλαμβάνεται ΦΠΑ 19%

του Γιάννη Σχίζα

Τα Δανικά σκίτσα έδειξαν το βάθος του δρόμου

Οι τερατώδεις θεοκρατικές εξουσίες της Ιεράς Εξέτασης στην Αναγεννησιακή Ευρώπη ή ο σύγχρονος Ισλαμικός παραξυσμός φαίνονται πως απέχουν «έτη φωτός» από το ήθος των Δημοκρατικών κοινωνιών, όμως οι δρόμοι προς το ολοκληρωτικό «μονοθρησκευτικό» κράτος κάθε άλλο παρά έχουν κλείσει... Το χειρότερο ενενδρεύει πάντοτε για να καταλάβει τη θέση του κακού...

Σε μερικούς η υπόθεση των Δανικών σκίτσων ήταν μια συνωμοσία του διεθνούς Ιμπεριαλισμού, με στόχο να αξύνει την αντιπαλότητα με τον Ισλαμισμό και να συστρατεύσει την ελευθεριόζουσα κοινή γνώμη των Δυτικών χωρών με τους «Σταυροφόρους» της Αμερικής. Άλλοι αντίθετα υποστήριξαν ότι αυτοί που αξιολογήσαν τα σκίτσα ήταν οι ακραίοι Ισλαμιστές, για να υποδουλήσουν το μίσος εναντίον της Δύσης. Και οι δύο αυτές υποθέσεις, αφενός των «στημένων» σκίτσων δεξιάς προέλευσης και αφετέρου των αντικειμενικά «προβοκατόρικων» σκίτσων, θα μπορούσαν εξίσου να ισχύουν. Όμως οι οριοθετήσεις του ζητήματος σε τέτοιου είδους πλαίσια θα άφηναν έξω το τρισμέγιστο και διαχρονικό πρόβλημα, που δημιουργεί η ανταγωνιστική σχέση της μεταφυσικής σκέψης με το κοσμικό πνεύμα...

Τα Δανικά σκίτσα ήταν μια θαυμάσια αφορμή για να θυμηθούμε ότι ο απαγορευτικός λόγος της μεταφυσικής δεν είναι αποκλειστικό γνώρισμα της Ανατολής. Το πρόβλημα βρισκόταν πέρα από τις ντετεκτιβίστικες και

«αποκαλυψιακές» αναλύσεις. Οι τακτικές στοχεύσεις, και ιδιαίτερα η «Νεομαρκουζική» (1) εμμονή τμήματος της Αριστεράς σε μια πολιτική προσέγγισης και φιλοφροσύνης προς το τριτοκοσμικό στοιχείο —προβλεπόμενο σύμμαχο στη μεγάλη απελευθερωτική εκστρατεία του μέλλοντος— έβασαν στο περιθώριο την κύρια πτυχή του ζητήματος. Κάποιοι υποστήριξαν ή υπαινίσσονται: Να μη θίξουμε τους παρίες αυτού του κόσμου, τους μετανάστες, τους μωαμεθανούς κλπ., να μην ελέγξουμε τα ανορθολογικά στοιχεία στις πρακτικές τους, να μην υπεισέλθουμε στις μινι-καταπιεστικές σχέσεις που αναπτύσσονται στα τριτοκοσμικά κύτταρα ζωής, να μην σχολιάσουμε το πνεύμα της αυθεντίας και της άνωθεν ή πατροπαράδοτης αλήθειας, που βραχυκυκλώνει το κριτικό τους πνεύμα. Ο αυτοενοχοποιημένος διανοούμενος της Αριστεράς —για τις παλιές και τρέχουσες αποικιακές αμαρτίες της δύσης— έδειξε έτοιμος για ένα επιπλέον αυτομαστιγώμα, με άρρητο κίνητρο τη συμπάθεια των τριτοκοσμικών. Έδειξε έτοιμος να υποβαθμίσει την υπόθεση της χειροφτέψης από όλες τις εκδόχές της μεταφυσικής σε μια δευτερεύουσα υπόθεση, που θα την εμφανίσει ο ίδιος στο προσκήνιο μόνο μετά από την ολοκλήρωση 37 φάσεων και 10 ιστορικών σταδίων...

Σήμερα ο κατεστημένος και κομφορμιστικός λόγος αποφεύγει τη συζήτηση για τα υπαρξιακά προβλήματα, χαμαιλεοντίζει ενώπιον της θρησκευτικής εξουσίας(2), σιωπά μπροστά στις αντιφάσεις του μεταφυσικού λόγου. Από την άλλη πλευρά η Αριστερά απλώς επιχειρεί να βολευτεί με τη συγκρότηση μετώπων, με τη θεώρηση του θρησκευόμενου ως προσωπικής υπόθεσης, με την επίλεκτική επίκληση του ορθολογισμού...

ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ

Οι θρησκείες έχουν «σωτηριολογικές» στρατηγικές, δεδομένου ότι αποβλέπουν στη διάσωση όλου του κόσμου από την αμαρτία... Γι αυτό οι παραγωγών των «βλάσφημων» Δανέζικων σκίτων θα έπρεπε να θεωρούνται αξιολύπητοι μάλλον παρά τιμωρητέοι από τους Μουσουλμάνους, ως υποκείμενοι σε διπλή μετά θάνατο τιμωρία(3). Και για τους Έλληνες Ορθόδοξους ο ζωγράφος Thierry de Gortier, γνωστός από τον «σκανδαλισμό» του κοινού της έκθεσης Outlook το 2003, θα έπρεπε να λογίζεται ως ένας δυστυχής που οριστικά αποκλείσθηκε από την Βασιλεία των Ουρανών... Όμως στη πράξη οι θρησκείες αντιμετωπίζουν τους «άλλους» όχι με την συμπόνοια του «φωτισμένου» που έχει διασώσει τη δική του ψυχή, αλλά με την οργή και το μίσος του απειλούμενου. Και ο αλλόδοξος δεν θεωρείται «ηροποντής» στην ανασφάλεια και στην εγγενή αβεβαιότητα του θρησκούεσθαι, ούτε καν εκφραστής ενός ορίου του οποίου επιδιώκεται η υπέρβαση. Έτσι η θρησκευτική βία εναντίον των «απίστων» ή εναντίον της «βλάσφημης» συμπεριφοράς, επιστρατεύεται για να κατασιγάσει τις ανασφάλειες των ίδιων των θρησκουόμενων: Ανασφάλειες οι οποίες συνιστούν ένα τεράστιο μέγεθος, αν κρίνει κανείς από την ιστορία των «εφαρμοσμένων» θρησκειών, με τις άπειρες στιγμές μίσους, συγκρούσεων και σφαγών.

Οι θρησκείες θεμελιώνονται πάνω στην θαυματοποιία και συνδέονται οργανικά με την προσευχή, που αποτελεί τρόπο παρέμβασης και επίκλησης έξωθεν δυνάμεων για την ακύρωση της φυσικής διαδρομής των πραγμάτων. Στην Ελλάδα η εικόνα «Άξιον εστί» περιφερόταν το 1999 στους Αθηναϊκούς δρόμους με τιμές αρχηγού κράτους, υπογραμμίζοντας τη δομική σχέση του θρησκευτικού στοιχείου με την θαυματοποιία(4). Η πρόσφατη αποκάλυψη του λειψάνου του μοναχού Βησσαρίωνα και οι συζητήσεις στην τηλεόραση, έδωσαν ένα ακόμη δείγμα εμμονής στη θαυματοποιία. Το μεταφυσικό θαύμα προτείνεται ως υπέρτερο του θαύματος της φύσης, ενώ ταυτόχρονα η «απευθείας

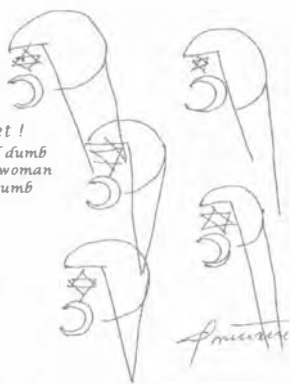
σύνδεση» ανθρώπου και υπερουράνιων «διαχειριστών του κόσμου» μέσω της προσευχής, αποτελεί το δεύτερο πυλώνα της πίστης. Η αμφισβήτηση αυτής της «αποκαλυπτικής» αντίληψης, από μεν την Αριστερά καταχωρείται συνήθως στις «υποσημειώσεις» του κοινωνικού της λόγου, από δε το πλειοψηφικό μεταμοντέρνο ρεύμα παρακάμπτεται με την επίκληση ενός ιδεολογικού ρελατιβισμού: Σωστό είναι ό,τι πιστεύει καθένας ή ό,τι τον βολεύει...

Οι θρησκείες αναπτύχθηκαν σε άμεση ή έμμεση αντιπαλότητα με το κοσμικό πνεύμα. Και παραμένουν σε κατάσταση αντιπαλότητας, έστω και όταν αντικαθιστούν την ιερή εξέταση με τις σύγχρονες δικαστικές αποφάσεις. Στην Αμερική η αμφισβήτηση της θεωρίας του Δαρβίνου και η εμμονή στη Βιβλική διδασκαλία περί της δημιουργίας του κόσμου, οδήγησε στην απαίτηση της ένταξης στο εκπαιδευτικό σύστημα μιας παντελώς στεκμηριώτης θεωρίας περί «Δημιουργητισμού». Στην Ευρώπη, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου πήρε αποφάσεις για την δήμευση έργων τέχνης, με στόχο την προστασία των χρηστών πθών. Η Αγγλική Νομολογία επιβάλλει «κόσμια» και «μετριοπαθή» γλώσσα σε αυτούς που δημοσιεύουν απόψεις εχθρικές προς τη Χριστιανική θρησκεία, με αυτό δε το σκεπτικό τα δικαστήρια απέκλεισαν την κυκλοφορία βιντεοκασέτας του σκηνοθέτη Wingrove... Όσον αφορά την Ελλάδα, οι αμφισβητήσεις της ελευθερίας της τέχνης με εξώδικαστικές ή δικαστικές ενέργειες δεν ήταν λίγες, παρά τον «προοδευτικό άνεμο» της δεκαετίας του 1980. Το 1981 η απόφαση κατάσχεσης του βιβλίου του Μαρκήσιου ντε Σαντ «120 ημέρες στα Σόδομα» έκανε 48 εκδότες βιβλίων να αναγγείλουν κοινή έκδοση του Ντε Σαντ για λόγους αλληλεγγύης προς τον θιγόμενο συνάδελφό τους, πράγμα που ματαίωσε την κατάσχεση. Το 1988, τριάντα χρόνια μετά τη σύληση του τάφου του Νίκου Καζαντζάκη από θρησκοκόλλητους, ο Μάρτιν Σκορτσέζε έδωσε την κινηματογραφική εκδόσή του μυθιστορήματος «Ο τελευταίος πειρασμός», όμως η προσφυγή θρησκευτικών οργανώσεων στα δικαστήρια είχε σαν αποτέλεσμα τη διακοπή της προβολής του έργου. Το 2005, ύστερα από μεγάλη κινητοποίηση, κατάσχεση, πρωτόδικη καταδίκη 6 μηνών και ταλαιπωρία, απαλλάχθηκε από το Εφετείο Αθηνών ο Αυστριακός σκιτσογράφος Γκέρχαρντ Χάντερερ, που είχε κάνει τη «Ζωή του Ιησού» σε σκίτσο(5). Ακόμη και πρόσφατα, μια ομάδα θρησκουόμενων αξίωσε το κατέβασμα της παράστασης του Γιάννη Καλαβριανού «Εγώ είμαι το Θείο βρέφος» — παρά το ότι ουδείς υποχρέωνε τους διαμαρτυρούμενους να παρακολουθήσουν το έργο...

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΙΣΟΥΣ...

Ο Χριστιανικός ή Μουσουλμανικός «Χομείνισμός» επιδίδεται σε σκήσεις μίσους. Η θανατική καταδίκη του συγγραφέα Σαλμάν Ρούσντι για τους «Σατανικούς στίχους», όπως και η επικήρυξη των Δανών γελοιογράφων με ένα εξωφρενικό ποσό, είναι πρακτικές φασιστοειδούς μίσους, που παρά τις ποικίλουσες εντάσεις και εξάρσεις του έχει διαχρονικό χαρακτήρα. Το 2001 η καταστροφή των καλλιτεχνικών εγχαράξεων του Βούδα σε βουνό του Αφγανιστάν από τους Ταλιμπάν, και μάλιστα παρά τη διεθνή κινητοποίηση, έδωσε ένα ακόμη δείγμα από το μισαλλόδοξο πνεύμα της μεσοφυσικής, της οποίας οι εκπρόσωποι και παράγοντες εμπλέκονται σε μια γενικώς αμφιθυμική σχέση, όντας ικανοί όχι μόνο να «σφάζονται» αλλά και να συμπορεύονται σε διάφορα ζητήματα λατρείας. «Σε στηρίζουμε, προσευχόμαστε γιό σένα, μπορούμε να μάθουμε πολλά από σένα», δήλωνε χαρακτηριστικά ο αντιπρόεδρος της «Εθνικής Ενωσης (Χριστιανών) Ευαγγελικών» προς το βασιλιά της Ιορδανίας Αμπντάλα (Abdullah), την ίδια στιγμή που διευθυντής ιορδανικής εφημερίδας φυλακίζοταν γιατί δημοσίευσε άρθρο καλώντας τους μουσουλμάνους να εκλογικεύσουν τις αντιδράσεις τους απέναντι στα επίμαχα σκίτσα(6). Την ίδια περίοδο πολιτικοί όπως ο Σιράκ ή ο Στρω, χαρακτήριζαν τα Δανικά σκίτσα ως «ηρόκληση» και ζητούσαν περισσότερη «υπευθυνότητα», αποφεύγοντας να διεκδικήσουν τα δικαιώματα της ελεύθερης έκφρασης και προτιμώντας την μεταμοντέρνα υπεράσπιση των εμπορικών συναλλαγών με τις χώρες του Ισλάμ...

Οι υπαρκτές θρησκείες θέτουν ζητήματα όσον αφορά την ελευθερία της καλλιτεχνικής και φιλοσοφικής έκφρασης, αξιώνοντας σε τελική ανάλυση μια άνευ ορίων απαγόρευση των συμπεριφορών που αντιβαίνουν στις φαντασιώσεις τους. Το 2003 ένα ελληνικό τηλεοπτικό συνεργείο ήλθε σε σύγκρουση με

Muhammed

Poul Erik Poulsen

ROLF B. JENSEN, NÅR DET KOMMER TIL ALT ER DET JO BARE EN
 "RELIGIÖSA LÄMOR AF EN VÄNTAD ONSKODENDE..."
 Relax folks it is just a sketch made by a Dane
 from the south-west Denmark.

το κοινό αίσθημα των Μουσουλμάνων της Θράκης, καθώς έκανε καταχρηστική και αντικανονική παρουσία σε ένα τέμενος. Η αντίδραση ήταν οξεία, είχε δε ως κύριο επιχείρημα την ανειθύμητη «χωρική συνεύρεση» των συμβόλων θρησκευτικής λατρείας με κάποιους παρείσακτους «υβριστές». Το συμβάν έπεισε οπωσδήποτε ότι η συμπαρουσία θρησκευτικών λειτουργιών και κοσμικών συμπεριφορών στον ίδιο χώρο, είναι σε πολλές περιπτώσεις αδύνατη ή προβληματική. Οι θρησκευόμενοι μουσουλμάνοι είχαν δικαίωμα να αξιώνουν ένα δικό τους «ζωτικό χώρο»! Όμως η αντίληψη ότι κάποιος μπορεί να θεωρήσει ως θιγόμενο το θρησκευτικό του συναίσθημα, ακόμη εάν η «προσβολή» από μια συμπεριφορά συντελείται μακριά από τη «ζώνη» της προσωπικής του λατρείας, καταλήγει σε μια απαγορευτική και μισαλλόδοξη στάση σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη. Επιπλέον δε, στην περίπτωση των καλλιτεχνικών έργων, θίγει και το δικαίωμα των «άλλων» πολιτών - που δεν αισθάνονται υβριζόμενοι — στο να προσεγγίσουν αυτά τα έργα...

Η υποχώρηση απέναντι στο απαγορευτικό πνεύμα των θρησκειών φαίνεται μερικές φορές σαν πράξη φιλοφροσύνης και «σεβασμού της διαφορετικότητας», όμως ουσιαστικά συμβάλλει στον καρκινώδη πολλαπλασιασμό των απαγορεύσεων και περιορισμών, και τελικά στη «μετάστασή» τους σε άλλες σφαίρες της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής. Οδηγεί σε γενικότερες πρακτικές εναντίον της ελευθερίας του λόγου — ακόμη και σε αυτές που καταστρατηγούν θεμελιακές αρχές του δημοκρατικού ποινικού συστήματος, όπως είναι η αρχή της επειείκτιος και της αναλογίας ποινής και αδικήματος. Η παρουσία θρησκευομένων ατόμων ή συλλογικοτήτων στα δικαστήρια ως «βλασφημούμενων» από οποιοδήποτε έργο τέχνης, θα μπορούσε να ανοίξει το δρόμο για την άσκηση και αποδοχή αγωγών αποζημίωσης, που καταλήγουν στην οικονομική εκμπόρνευση των «χαμένων». Δεδομένου ότι σήμερα στις δικαστικές πρακτικές κυριαρχεί ένα ιδιόμορφο «βγρass» του ποινικού συστήματος, η έμφαση στην τιμωρία αδικημάτων όπως είναι η ύβρις ή η συκοφαντία κλπ. αποδίδεται όχι στα ποινικά δικαστήρια αλλά στα αστικά, με την κατάθεση εξοντωτικών αγωγών. Η αποδοχή αυτών των αγωγών ισοδυναμεί με την αναβίωση της αρχαϊκής ποινής της «δήμευσης» της περιουσίας — με μόνη τη διαφορά ότι η «δήμευση» αποβαίνει προς όφελος ιδιώτη... Πρόκειται για ένα απίστευτο πισωγύρισμα του Δημοκρατικού Νομικού Πολιτισμού, που υπονομεύει την ελευθερία της έκφρασης ή την επιτρέπει μόνο στην περίπτωση μεγαλοπαράγοντων της ενημέρωσης, με την οικονομική και πολιτική ευχέρεια της νομικής άμυνας.

Muhammed

Muhammed
 Valtyskalle 7A

ΑΝΤΙΪΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Η ζεύξη του Ισλαμικού πνεύματος και του Αντιϊμπεριαλιστικού αγώνα σε περιοχές της Ασίας, δημιουργεί προβλήματα σε όσους επιθυμούν να είναι αλληλέγγυοι στην αντικατοχική πόλη των λαών, χωρίς να ενδίδουν στη μεταφυσική ιδεολογία και στον κοινωνικό αυταρχισμό. Το πρόβλημα περιπλέκεται μέσα σε συνθήκες κυκλοφορίας του ιδεολογήματος της «σύγκρουσης των πολιτισμών», που επιδιώκει να συσκοτίσει τα πραγματικά κίνητρα του ιμπεριαλισμού και του ρατσισμού. Προφανώς, η κατόδειξη των πραγματικών οικονομικών κινήτρων που βρίσκονται πίσω από τις ληστρικές δράσεις των Δυτικών δυνάμεων, είναι ένα μεγάλο πολιτικό έργο. Στη σύγχρονη περίοδο οι «σταυροφόροι» διείσδυσαν στην Ασία για να διδώσουν τη σύγχρονη δημοκρατία(!), όσο ο Μέγας Αλέξανδρος πήγε στις Ινδίες για να διδώσει Ηρόκλειτο ή οι Γάλλοι αποικιοκράτες ταξίδεψαν στην Ινδοκίνα για να διδώσουν την αρχιτεκτονική του μπαρόκ!

Αυτή καθεαυτή η πολιτιστική διαφορετικότητα, στο βαθμό που δεν αρθρώνεται με άλλα συγκρουσιακά στοιχεία, δεν είναι ικανή να προκαλέσει πολέμους. Αυτό όμως δεν καθιστά αμελητέα την κοινωνική διαφορετικότητα ως πηγή συγκρούσεων. Ο ανδροκρατικός χαρακτήρας των Μουσουλμανικών κοινωνιών, η αυταρχική οικογένεια και η πατριαρχική εκπαίδευση της νέας γενιάς, η καταδυνάστευση του ερωτισμού και η κυριαρχία της αυθεντίας επί του κριτικού λόγου, η ενοχοποίηση του σώματος, δημιουργούν ασύμβατες καταστάσεις σε διεθνή κλίμακα, πολύ δε περισσότερο στην εσωτερική κλίμακα των εθνών υποδοχής μεταναστών, όπου οι διαφορετικότητες έρχονται σε άμεση επαφή. Στο ζητήματα αυτό η Δύση δεν είναι αθώα, ούτε μπορεί να αυτο-

προτείνεται ως μοντέλο ελευθεριότητας στις ανθρώπινες σχέσεις, όμως στο πλαίσιο της μπορούν να εκδηλώνονται συμπεριφορές ασύμβατες με τη μεταφυσική. Η Δύση ακόμη μπορεί να κάνει πράγματα αδιανόητα για την «Ανατολή» — όπως λόγου χάριν να δίνει βραβεία σε ταινίες που εκφράζουν την ομοφυλόφιλη επιθυμία... Και αυτό δεν αποτελεί οπλή ιστορική «ιδιοιτερότητα», γεωγραφική «παραξενιά» ή αποτέλεσμα του δυτικού DNA: Αντίθετα είναι προϊόν της διαχρονικής και αιματηρής πόλης του κοσμικού πνεύματος για την αυτοδιόθεση της ζωής...

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ...

Ο σεβασμός της Μουσουλμανικής διαφορετικότητας δεν μπορεί να οδηγήσει στην άκριτη συνύπαρξη και συμβίωση μαζί της. Το ίδιο όμως ισχύει έναντι της συνολικής μεταφυσικής σκέψης, Χριστιανικής, Μουσουλμανικής ή άλλης, από τη σκοπιά μιας φυσικής υπαρξιακής φιλοσοφίας. Οι συγκρούσεις πρέπει να δηλώνονται, η μεταμοντέρνα προσέγγιση του ρελατιβισμού των ιδεών και των α λα καρτ ιδεολογικών επιλογών πρέπει να απορρίπτεται. Και το ερώτημα που τίθεται στις τρέχουσες πολιτικές συνθήκες και που υπερβαίνει τη λογική μιας απλής δημοκρατικής θέσμισης όπως ο διαχωρισμός εκκλησίας και κράτους, είναι το κατά πόσο η ντε φάκτο συμβίωση μεταφυσικού και κοσμικού πνεύματος μπορεί να είναι απαλλαγμένη από στοιχεία βίας. Υπάρχει η δυνατότητα μιας ειρηνικής, συγκρουσιακής οπωσδήποτε αλλά όχι βίαιης σχέσης μεταφυσικού και κοσμικού λόγου;

Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι εφικτό, πλην όμως περνάει μέσα από τη γενικευμένη αποδοχή της ελευθερίας της έκφρασης και της καλλιτεχνικής δημιουργίας — με μόνο περιορισμό το σεβασμό των περιοχών τέλεσης λατρείας. Η κατοίκηση και εμπέδωση του δημοκρατικού δικαιώματος της ελεύθερης υπαρξιακής νεοποίησης, προϋποθέτει την απόκρουση κάθε μορφής εξαναγκασμού στον χειρισμό των υπαρξιακών και φιλοσοφικών ζητημάτων. Ο δρόμος είναι μεγάλος, χάρις όμως στο Δανικό ακίτασ μπορέσαμε τουλάχιστον να αποκτήσουμε κάποιο ιδέα για το μέγεθός του...

Σημειώσεις

1. Ο φιλόσοφος Χέρμπερτ Μαρκούζε υποστήριξε ότι η δυτική εργατική τάξη έχει ενσωματωθεί στο σύστημα και διατύπωσε τη θεωρία πως «επανάστατικό υποκείμενα» για την αλλαγή της κοινωνίας είναι οι δυτικοί παρίες, σε συνεργασία με τις μάζες του τρίτου κόσμου.
2. Γ. Σχίζας, «Η ελευθερία του τύπου και τα μάτια μας», εφημ. ΕΠΟΧΗ, 12.2.2006. Χαρακτηριστική ήταν η αντίδραση στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας (19.2.2006) από παράγοντα της Αριστεράς, που αξίωσε την έκφραση συγνώμης από τον υποφαινόμενο προς τους Μουσουλμάνους!
3. Γ. Σχίζας, εισήγηση σε εκδήλωση του περιοδικού ΓΑΛΕΡΑ, Θέατρο Αρμένι, 20.2.2006
4. Γ. Σχίζας, «Η φιλοσοφία της φύσης εναντίον της μεταφυσικής», εφημ. Αυγή 31.12.2000
5. Στοιχεία από το βιβλίο του Σταύρου Τσακυράκη, «ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΕΧΝΗΣ», εκδόσεις ΠΟΛΙΣ, Αθήνα 2005
6. Δημήτρης Σκόλλος: «(Ελεύθερη) Έκφραση και (δυτική) λογοκρισία», 14.2.2006, από το δικτυακό τόπο της «Προοδευτικής Πολιτικής».

Οδοιπορικό στα ελληνόφωνα χωριά της Καλαβρίας

των Βαρβάρας Κοζιώρη και Βασίλη Λάγιου (**)

Επισκεφτήκαμε πρόσφατα την ελληνόφωνη περιοχή της Καλαβρίας, μιας περιοχής της Κάτω Ιταλίας, που απλώνεται από το Ρέτζιο (Ρήγιο) μέχρι τη Βονα Μαρίνα (Γιαλός του Βούα) νοτιοανατολικά και το Χορτίο (Χωρίο) βόρεια. Η γοητεία της περιοχής οφείλεται κυρίως στη θάλασσα και στις παραλίες που εναλλάσσονται. Γαλάζια, τυρκουάζ, πράσινα νερά αγκαλιάζουν σαγηνευτικές εκτάσεις άμμου. Πιο μέσα η περιοχή είναι πλούσια σε βλάστηση, περιβόλια, ελαιώνες και αγροτικές παραδόσεις που ζουν μέχρι σήμερα. Τοπία που θυμίζουν Ελλάδα, όμορφα μέρη ανέγγιχτο από τη φθορά του χρόνου και τη ρύπανση, καταπράσινοι λόφοι με πηγές φυσικού νερού που βοηθούν στις καλλιέργειες φρούτων και λαχανικών.

Βρεθήκαμε εκεί, συνοδεύοντας τον καθηγητή Φυσικής Αγωγής και δάσκαλο παραδοσιακών χορών Κώστα Σουλτανά, ο οποίος δίδαξε ελληνικούς χορούς στους Ελληνόφωνους της Βονα Μαρίνα. Μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τους ανθρώπους αυτούς, να μιλήσουμε μαζί τους, να καταλάβουμε τις προσπάθειες που καταβάλλουν για να διατηρήσουν τη γλώσσα των προγόνων τους και να την μεταδώσουν και στις νέες γενιές: τις προσπάθειες να μη χαθεί μια ιστορία χιλιάδων χρόνων.

Αν είναι αληθινό ότι η γλώσσα που μιλούσαν οι περισσότεροι κάτοικοι της περιοχής της ορεινής Καλαβρίας ως πριν μερικά χρόνια, και αρκετοί σήμερα, έχει τις ρίζες της και έχει επιβιώσει από τον πρώτο ελληνικό αποικισμό τότε έχουμε να κάνουμε με μοναδικό ιστορικό φαινόμενο.

Πολλοί επιστήμονες (γλωσσολόγοι, ιστορικοί, ανθρωπολόγοι, μουσικολόγοι) από τις αρχές του 19ου αιώνα έδειξαν ενδιαφέρον και ασχολήθηκαν συστηματικά με το γλωσσικό αυτό ιδίωμα. Μια μερίδα επιστημόνων με πρωτεργάτη τον Ιταλό γλωσσολόγο Τζουζέπε Μορόζι διέτυπωσε την άποψη ότι το γλωσσικό ιδίωμα της περιοχής της ορεινής Καλαβρίας έχει τις ρίζες του στον 11ο αιώνα. Τη θεωρία του Μορόζι αντέκρουσε πρώτος ο Έλληνας Γλωσσολόγος Γ. Χατζηδόκις (1848-1941) ο οποίος υποστήριξε ότι το γλωσσικό ιδίωμα έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα. Η θεωρία αυτή του Έλληνα γλωσσολόγου ενισχύθηκε σημαντικά από το έργο του καθηγητή γλωσσολογίας στο πανεπιστήμιο της Τυβίγγης και του Μονάχου και αργότερα ακαδημαϊκού Γκέραρντ Ρολφς (Gerard Rohlf, 1892-1986). Ο Ρολφς έζησε για πολλά χρόνια στην περιοχή αυτή καθώς και στην Απουλία μελετώντας και συλλέγοντας υλικό από την ιστορία, τη ζωή και την παράδοση των κατοίκων. Οι ερευνητές που ακολούθησαν στηρίχτηκαν στο θησαυρό των μελετών του Γερμανού Καθηγητή. Τη θεωρία της αδιάκοπης συνέχειας της ελληνικής γλώσσας υποστήριξαν καθηγητές από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ενώ μελέτες Ελλήνων γλωσσολόγων, μουσικολόγων κ.τ.λ. που έγιναν τα τελευταία τριάντα χρόνια έδειξαν ότι η γλώσσα των ελληνόφωνων της Κάτω Ιταλίας εμπεριέχει όωρικά στοιχεία, βυζαντινές και ιταλικές λέξεις και στοιχεία από τοπικές διαλέκτους. Οι ιστορικοί πιστεύουν ότι μετά την κατάκτηση από τους Ρωμαίους της Μεγάλης Ελλάδας πολλοί κάτοικοι των παράκτιων ελληνικών πόλεων μετακινήθηκαν προς το εσωτερικό δημιουργώντας νέα χωριά. Πολύ αργότερα, επί βυζαντινής αυτοκρατορίας, μετά την ανάκτηση της Κάτω Ιταλίας από τον Βελισάριο εγκαταστάθηκαν στα μέρη αυτά βυζαντινοί. Κατά τον 8ο-9ο αιώνα μετακινήθηκαν στην περιοχή Έλληνες από τη Σικελία που είχε πέσει στα χέρια των Αράβων. Οι μεταναστεύσεις συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και συνεχίστηκαν και επί Τουρκοκρατίας. Μέχρι τα τέλη του 16ου αιώνα η περιοχή της Καλαβρίας γνώρισε μεγάλη οικονομική και πνευματική ανάπτυξη. Η παρακμή αυτών των ελληνόφωνων κέντρων άρχισε από τα τέλη του 16ου αιώνα με πρωτοβουλία της Καθολικής εκκλησίας και συνεχίστηκε και κατά τους επόμενους αιώνες έχοντας κυρίως ως αιτία τις συνεχείς παρεμβάσεις των καθολικών. Ένα είναι γεγονός, πολύ σημαντικό για την ελληνική γλώσσα: ότι διατηρήθηκε για πολλούς αιώνες σε μια άλλη χώρα και εξακολουθεί να μιλιέται ακόμη και σήμερα έστω και περιορισμένα.

Τα ελληνόφωνα χωριά της Μποβέζια (Bovesia), έτσι είναι γνωστή η περιοχή, είναι κτισμένα στις πλαγιές του βουνού Ασπρομόντε και βρίσκονται τα πιο πολλά κατά μήκος του ποταμού Αμεντολέα, γνωστού από την αρχαιότητα ως Υάλικας που ήταν το νότιο σύνορο της αρχαίας ελληνικής πόλης των Λοκρών. Στα χωριά που κατοικούνται σήμερα ζουν γύρω στις 10.000 κάτοικοι, πολλοί από τους οποίους μιλούν τα γκερκάνικα. Οι κάτοικοι της περιοχής αυτής, ασχολούνται κυρίως με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Η αγροκτηνοτροφική παρά-

δοση διατηρείται ζωντανή στην περιοχή, γι' αυτό και τα περισσότερα προϊόντα είναι ντόπια. Κρασί, λαχανικά και κυρίως ντομάτες, πιπεριές, κρεμμύδια, μελιτζάνες, φρούτα, ψάρια, κρέας και τυριά, λάδι και βότανα αρωματικά όλα προέρχονται από την περιοχή. Διατηρούν ακόμη και σήμερα συνήθειες, παραδόσεις, ήθη και έθιμα που βοήθησαν τη διατήρηση και διαίωηση της ελληνικής γλώσσας. Οι παροιμίες, τα παραμύθια και τα τραγούδια που μεταδίδονταν από γενιά σε γενιά και έφτασαν μέχρι τις μέρες μας, είχαν σαν θέμα την αγροτική και θρησκευτική ζωή, τον έρωτα, την αγάπη για την περιοχή, την ξενιτιά κ.λπ.

Το οδοιπορικό μας θα αρχίσει από την παραλιακή πόλη Bona Marina (Γιαλός του Βούα) η οποία βρίσκεται 40 χλμ νοτιοανατολικά από το Ρήγιο. Είναι μια πόλη 4.000 κατοίκων που χτίστηκε από τους κατοίκους της ορεινής πόλης Bona οι οποίοι κάποια στιγμή κατέβηκαν προς τη θάλασσα για λόγους επιβίωσης. Εδώ βρίσκεται ένα υπέροχο από αρχιτεκτονικής πλευράς κτίριο που λειτουργεί το Κέντρο Ελληνόφωνων Σπουδών και μέσα υπάρχει κάποια λαογραφική συλλογή. Δυστυχώς όμως το κτίριο αυτό είναι ανεκμετάλλευτο ενώ θα μπορούσε να λειτουργεί ως βιβλιοθήκη, συνεδριακό κέντρο, χώρος διδασκαλίας της Ελληνικής Γλώσσας κ.λπ. Το κέντρο αυτό επισκεφτηκε το 2001 ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος.

Σε απόσταση 14 χλμ. βόρεια είναι χτισμένη και διατηρείται σε καλή κατάσταση η Bona. Θεωρείται η ιστορική πρωτεύουσα της Καλαβρίας και σήμερα κατοικούν σε αυτήν γύρω στους 400 κατοίκους. Η θέα από το χωριό αυτό προς το Ιόνιο πέλαγος είναι καταπληκτική. Είναι χτισμένη στη θέση του βυζαντινού οικισμού Μπούα και υπέστη σημαντικές καταστροφές από το σεισμό του 1783. Περιπατώντας στα στενά σοκάκια της μπορείς να ακούσεις τους μεγαλύτερους να μιλούν ελληνικά.

Προχωρώντας βόρεια, σε μικρή απόσταση από την Bona, βρίσκεται στην κορυφή ενός λόφου το Παλαιό Ρογούδι (Roghudi Vecchio), το οποίο εγκαταλείφτηκε από τους κατοίκους του τη δεκαετία του 1970 εξαιτίας των κατολισθήσεων. Φεύγοντας από το Ρογούδι και διασχίζοντας τον ποταμό Αμεντολέα, βρίσκεται το Ροκαφόρτε ντελ Γκρέκο (Rocafortel Greco) με 1.000 κατοίκους. Το χωριό αυτό είναι γνωστό με το όνομα Βουνί. Σε μικρή απόσταση, δυτικά, στις πλαγιές του λόφου είναι χτισμένο το Chorío (Χωριό) στο οποίο σώζεται Βυζαντινό παρεκκλήσιο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το χωριό αυτό εγκαταλείφτηκε από τους κατοίκους του γύρω στο 1970. Τα τελευταία χρόνια ορισμένοι γύρισαν πάλι και το χωριό αυτό ξαναζωντάνεψε.

Ανάμεσα στο Ρογούδι και στο Βουνί υπάρχει και βρίσκεται σε καλή κατάσταση μονόχωρος βυζαντινός ναός γνωστός ως Παναγία Κεχαριτωμένη.

Σε απόσταση 5 χιλιομέτρων πριν από τη Bona Marina, στην παραλιακή πόλη Condofouri Marina, υπάρχει επαρχιακός δρόμος που σε οδηγεί στο χωριό Αμεντολέα. Η Αμινταλιά (ελληνικά Αμυγδαλιά) βρίσκεται χτισμένη στις όχθες του ομώνυμου ποταμού. Ο παλιός οικισμός είναι εγκαταλειμμένος και δίπλα έχει χτιστεί καινούριος με 1.000 περίπου κατοίκους. Στον παλιό οικισμό υπάρχουν τρεις ναοί σε σχετικά καλή κατάσταση που αξίζει

να δει ο επισκέπτης. Ο ναός της Αγίας Αικατερίνης είχε διώροφο καμπαναριό πολύ εντυπωσιακό.

Βορειότερα από την Αμεντολέα και σε μικρή απόσταση βρίσκεται το χωριό Κοντοφούρι (Condofouri) στο οποίο κατοικούν 250 ελληνοφώνοι.

Ένας επικίνδυνος δρόμος οδηγεί στο χωριό Γκαλτσιάνο (Calliciano), στην «Ακρόπολη των ελληνοφώνων του Ασπρομόντε». Στην είσοδο του χωριού υπάρχει πινακίδα «Kalos irrete sto Calliciano» που μας καλωσορίζει και μας προειδοάζει για το τι θα συναντήσουμε και το τι θα αισθανθούμε. Στο χωριό αυτό διατηρούνται τα παλιά ήθη και έθιμα και ομιλούνται από τους ανθρώπους του, κυρίως από τους μεγαλύτερους, τα γκερεκάνικα. Εδώ υπάρχει μισο υπέροχη εκκλησία, η Παναγία των Ελλήνων, τα εγκαίνια της οποίας έγιναν το 1999. Το 2001 επισκεφτηκε το χωριό ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος και συνομίλησε με τους κατοίκους σε μια προσπάθεια να βοηθήσει στη διατήρηση της γλώσσας.

Τέλος φεύγοντας κανείς από το Ρέτζιο και προχωρώντας νοτιοανατολικά και σε μικρή απόσταση από τον παραλιακό δρόμο συναντάς το χωριό Πεντεντάτιλο (Pentedattilo), που πήρε το όνομά του από τα πέντε δάχτυλα του βράχου, στους πρόποδες του οποίου χτίστηκαν τα σπίτια. Σαν ζωγραφικός πίνακας με τα χρώματα του δειλινού αντανακλά μια αιγλή αιώνων. Στο χωριό αυτό που είναι σχεδόν έρημο σήμερα σώζονται ίχνη μεσαιωνικού κάστρου το οποίο καταστράφηκε κατά τα χρόνια του φεουδαρχισμού. Σώζεται ακόμη σε καλή κατάσταση η εκκλησία που είναι αφιερωμένη στους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο. Καταπληκτικά μερικά κτίσματα έμειναν ανέγγιχτα από τον χρόνο ενώ καταβάλλεται προσπάθεια να επισκευαστούν τα περισσότερα κτίρια του χωριού με κρατική και ιδιωτική πρωτοβουλία.

Πάντως σήμερα στην περιοχή των ελληνοφώνων χωριών λειτουργούν αρκετοί πολιτιστικοί σύλλογοι οι οποίοι προσπαθούν να κρατήσουν άβυστη τη φλόγα για τη διατήρηση και εξάπλωση της ελληνικής γλώσσας. Για το σκοπό αυτό κάνουν αδελφοποιήσεις με ελληνικές πόλεις, διοργανώνουν συνέδρια, επισκέπτονται συχνά την Ελλάδα, κ.ά. Στη Bona Marina υπάρχει ένας τέτοιος σύλλογος ο οποίος είναι πολύ δραστήριος. Είναι ο σύλλογος : ISMIA GRECA ' JAIO TU VUA'. Ψυχή αυτού του συλλόγου είναι ο καθηγητής Salvatore Dieni, ο οποίος έχει έρθει πολλές φορές στην Ελλάδα και ενδιαφέρεται για τη διατήρηση και διάδοση της Ελληνικής Γλώσσας.

(*) Ο Βασίλης Λάγιος είναι Υπεύθυνος Πολιτιστικών Θεμάτων Α/θμιας Εκπαίδευσης και η Βαρβάρα Κοζιώρα είναι Καθηγήτρια Αγγλικών

Διοκοπές στην... Γιουμπόια

Το ζήτημα που σας έχω υποσχεθεί στο προηγούμενο τεύχος ότι θα «ψάξουμε», με μαθηματική ακρίβεια δεν θα μας βγάλει πουθενά. Και δεν θα μας βγάλει πουθενά, γιατί οι ερωτήσεις που μου έχουν ξεφυτρώσει «σαν μονιτάρια» είναι μεν εντελώς απλοϊκές αλλά αμφισβητούν —με το δικό τους απλοϊκό τρόπο— τις επικρατούσες θεωρίες των γλωσσολόγων. Πώς (μετα)γράφουμε, λοιπόν, τα ξένα ονόματα στα ελληνικά;

Τον τελευταίο καιρό υπάρχει μια τάση για απλοποίηση της γραφής των ξένων ονομάτων στα ελληνικά: Ρεμπό, Σέξπιρ, Κοκτό κ.ο.κ. Εννοείται πως όσοι υιοθετούν αυτές τις γραφές «καίγονται στην πυρά» από τους επισήμονες. Γι' αυτό και θα κάνω το δικηγόρο του διαβόλου. Γνωστοί γλωσσολόγοι μέσα από άρθρα τους θεωρούν αδιανόητη την απλοποίηση της γραφής των ξένων κυρίων ονομάτων. Ο Μπαμπινιώτης¹ συμφωνεί με την απλοποίηση της ορθογραφίας των ξένων λέξεων στην Ελληνική -ντοκιμαντέρ, καρό κ.τ.λ.- αλλά όχι και των κύριων ονομάτων, σύμφωνα και τα δύο με τον Τριανταφυλλίδη. Με αυτή την άποψη συμφωνεί και ο Χάρης². Η βασική αιτιολόγηση αμφότερων είναι πως η μη απλουστευμένη μεταγραφή παραπέμπει ασφαλέστερα στο σωστό όνομα, στοιχείο σημαντικό αφού μιλάμε για όρους με πολιτική, πολιτιστική και ιστορική ουσία. Έτσι, γράφουμε Ρεμπώ, Σαίξπηρ, Μωμ που παραπέμπουν ασφαλέστερα στο Rimbaud, Shakespeare, Maugham και Σκωτία, Ρωσία —με ω και όχι με ο— όπως αναφέρει ο

Μπαμπινιώτης³.

Ερώτηση: γιατί ο «Σαίξπηρ» δεν παραπέμπει στο «Shaixprear», ο «Μωμ» στο «Maum», και ο Ρεμπώ στο «Rebeau»; Γιατί η «Ρώμη» παραπέμπει στο «Roma» και γιατί η «Ρωσία» στο «Russia»; Μήπως, αφού δεν υπάρχει η δυνατότητα ακριβούς μεταγραφής που να συμπίπτει και με την προφορά, είναι τελείως κουτό να μεταγράφουμε μερικό μόνο γράμμα; Ο βασικός λόγος, άλλωστε, που τα γράφουμε στα ελληνικά δεν είναι για να μπορούμε να τα διαβάζουμε;

Ένα από τα επιχειρήματα που χρησιμοποιεί ο Μπαμπινιώτης στο δεύτερο άρθρο του, είναι πως στα διαβατήρια η μεταγραφή των ελληνικών ονομάτων στα αγγλικά, γίνεται όσο το δυνατόν πιο κοντά στην ελληνική ορθογραφία για να παραπέμπουν στο αντίστοιχο ελληνικό: ο Οικονομίδης θα μεταγραφεί Oikonomidis, και προφανώς θα τον αποκαλούν στο εξωτερικό —συμπληρώνω εγώ— Oikonomidi. Μικρό το κακό. Έχει ακόμη το παράδειγμα της Εύβοιας που λέει πως η σωστή μεταγραφή είναι Euboiia ή Eunoia και όχι Enia. Όταν λοιπόν έρθει ο ξένος στην Ελλάδα με το χάρτη υπό μάλης —και τις σωστές μεταγραφές σύμφωνες με τον Μπαμπινιώτη και όχι μόνο— ζητώντας οδηγίες για να πάει στην Εύβοια, θα ρωτάει πώς να πάει στην Γιουμπόια ή στην Γιουβόια, και μάλλον δεν πρόκειται να φτάσει ποτέ. Νομίζω πως σε τέτοια έγγραφα, τα ελληνικά ονόματα —πρέπει να— γράφονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπο-

ρούν να διαβαστούν σωστά. Αυτό τα ολίγα για τα ελληνικά ονόματα στα αγγλικά. Επιστροφή στο αντίστροφο πρόβλημα.

Μήπως λύνουμε το πρόβλημα με τη μέθοδο που κάποιος έχει προτείνει —συγκρατείστε μου στην άγνοια του ονόματος— να γράφουμε δηλαδή σε παρένθεση το όνομα στη γλώσσα προέλευσής του την πρώτη φορά που το γράφουμε μέσα σε ένα κείμενο; Έτσι, δεν θα μας πειράζει να γράφουμε τον «Ρεμπώ», «Ρεμπό», αφού το σημείο αναφοράς του θα υπάρχει αυτοούσιο μέσα στο κείμενο, και θα χρειαζόμαστε μόνο την προφορά του. Εύκολα λύνουμε και το θέμα των λέξεων που προέρχονται από γλώσσες που δεν έχουν το λατινικό αλφάβητο. Βάζουμε τη γραφή του όπως έχει καθιερωθεί διεθνώς —με λατινικούς χαρακτήρες. Λέω εγώ τώρα...

Ή μήπως να γράφουμε πάντα τα ονόματα με τους λατινικούς χαρακτήρες και απλώς την πρώτη φορά που το γράφουμε να βόζουμε σε παρένθεση την προφορά του απλά; Βέβαια θα πει τώρα κάποιος ότι αυτό δεν είναι ελληνικό κείμενο. Και από την άλλη, για την προφορά των λέξεων υπάρχει το διεθνές φωνητικό αλφάβητο, αυτό που χρησιμοποιούν δηλαδή τα δίγλωσσα λεξικά. Σωστό, αλλά άντε τώρα τρέχα να μάθεις το φωνητικό αλφάβητο για να σου πουν στο τέλος ότι αυτό που έγραψες μόνο ελληνικό κείμενο δεν είναι. Και μάλλον δεν θα έχουν και πολύ άδικο. Υπάρχει και η τρίτη εκδοχή, να κάνουμε ό,τι και οι ξένοι: πιστή μεταγραφή του ονόματος χωρίς να μας ενδιαφέρει η προφορά —όπως λέει και ο Μπαμπινιώτης για τη μεταγραφή των ελληνικών ονομάτων στα αγγλικά.

Έτσι ο Rimbaud (φαγώθηκα μαζί του σήμερα) θα γίνει Ριμβαντ ή ακόμα καλύτερα Ριμβαού. Ε, συγνώμη αλλά άμα δείτε αυτή τη γραφή, υπάρχει περίπτωση να μην καταλάβετε πού παραπέμπει; Μια απλή αντικατάσταση των γραμμάτων και οδηγηθήκατε στον Rimbaud! Σας μπέρδεψα περισσότερο; Πιθανώς, αλλά δεν είναι όλα άσπρα ή μαύρα, και κυρίως στη γλώσσα. Αυτό το θέμα δεν τελειώνει έτσι απλά. Η συνέχεια στο επόμενο.

Μια παρατήρηση στο θέμα του ν που είχαμε συζητήσει πριν από δύο τεύχη, και έρχεται από τον κ. Δημήτρη Κάββουρα, αγαπητό συνεργάτη του περιοδικού, ποιητή, συγγραφέα και γνωστό πνευματικό άνθρωπο της πόλης. Στον κανόνα της δημοτικής για τα ν, υπάρχει μια εξαιρέση: όταν μεταξύ του όρθρου και του κυρίου ανδρικού ονόματος μεσολαβεί πρόταση, τότε το όρθρο παίρνει ν, ανεξόρτητα από ποιο γράμμα αρχίζει το όνομα, για να προειδοποιήσει ότι θα συναντήσουμε κύριο όνομα.

Ευχαριστώ ιδιαίτερω τον κ. Κάββουρα για το ενδιαφέρον που δείχνει για τη στήλη και το χρόνο που αφιερώνει για να συζητήσει —συχνό— μαζί μου για πολλά θέματα της γλώσσας.

1 «Οι ξένες λέξεις της Ελληνικής» στο «Βήμα», 22-6-1997
2 «Στο κενό ο Κενώ και κις ο Κις;» στο Γιάννης Η. Χάρης, *Η γλώσσα, τα λάθη και τα πάθη*, Πόλις, Αθήνα 2003, 54-58

3 «Αντιστρεψιμότητα και όχι απλογράφηση» στο «Βήμα», 9-11-1997

Ιδέες, σκέψεις, απορίες, ενστάσεις στο: ealexandraki@todonti.gr

Όλα τα πρωινά του κόσμου

μνήμη Παναγιώτη Φωτίου

*«Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει
Από εκατό δρόμους τα όρια της οίχτης,
Κι ας τραγουδήσουμε...»*

Κ. Καρυωτάκης, Αισιοδοξία

του Γιάννη Παπαθεοδώρου

Στην αρχή είναι όλα πιο δύσκολα. Ο αιφνιδιασμός της είδησης, οι φοβερές επινοήσεις της γλώσσας για να μην προφέρεις τη λέξη «πέθανε», το μουδιασμένα τηλεφωνήματα, η παράλογη αίσθηση της απουσίας. Μετά, έρχεται η ώρα για την επώδυνη τοξινόμηση στο αρχείο: μνήμες, εικόνες, χαρτιά, φωτογραφίες από το μαθητικό άλμπουμ, μπερδεμένα στιγμιότυπα από τα χρόνια της εφηβείας των σχολικών χρόνων, στα μέσα της δεκαετίας του '80. Κλασικό Λύκειο Πάτρας. Εμείς μαθητές, εκείνος δάσκαλος. Τρία χρόνια με τον Παναγιώτη Φωτίου τρία χρόνια μαζί, σε μια καθημερινότητα που είχε όλες τις αποχρώσεις, συχνά παραμορφωμένες, κάτω από το σκληρό μεγεθυντικό φακό της σχολικής πραγματικότητας. Ποιο νεκρολογία μπορεί να χωρέσει όλα αυτά τα σημαντικά και ασήμαντα περιστατικά που διοσταυρώνουν τις ζωές, το έργο και τα συναισθήματα; Ευτυχώς, η μνήμη έχει τους δικούς της αποσπασματικούς δρόμους για να ανασυνθέτει το υλικό της. Προτίμησα να μιλήσω για τον Παναγιώτη Φωτίου, μέσα από μερικές σκόρπιες σκέψεις που δεν διεκδικούν τίποτε άλλο παρά μόνο την προσωπική οπτύωση μιας σχέσης.

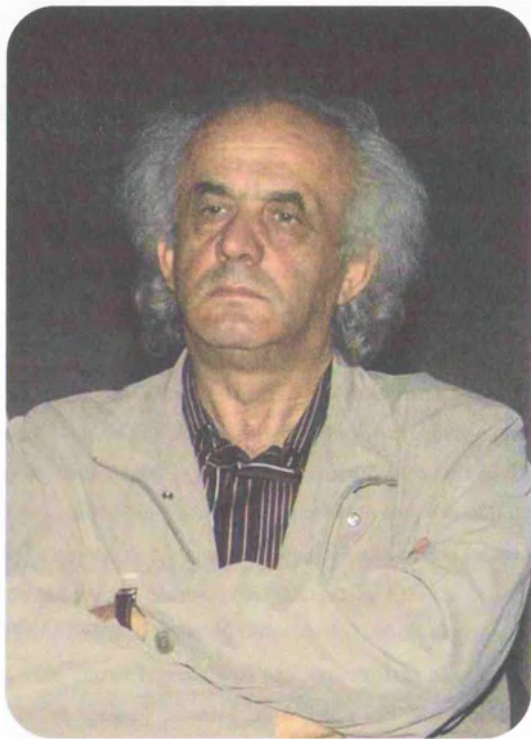
Στην αρχή είναι όλα πιο δύσκολα. Είχα αλλάξει σχολείο και το Κλασικό μου έπεφτε κάπως «βαρύ». Πολύ διάβασμα, καθημερινές απαιτήσεις, «άγνωστο κείμενο» από την αρχή της Α' Λυκείου, μαζί με κάτι περίεργα λατινικά που έλεγαν για έναν Οβίδιο ποιητή σε κάποια εξορία. Η υπόθεση σήκωνε ξενύχτι. Κάπου ανάμεσα σε δοτικές του μέσου και σε ασόριστους β', ξεκίνησε μια πολύ σοβαρή υπόθεση που μας έφερνε όλο και πιο κοντά στη γοητευτική περιπέτεια των κειμένων. Δεν ξενυχτούσαμε, όμως, μόνο με το διάβασμα. Οι βραδυνές εκπομπές του «Ράδιο Γάμμα» ήταν το άλλο «νυχτερινό σχολείο», που μας μάθαινε πράγματα και θάματα. Με όλα αυτά, το πρωινό ξύπνημα γινόταν ολοένα και πιο δύσκολο. Ένα πρωί—θυμάμαι αρχές της χρονιάς ήταν—έφτασα πολύ καθυστερημένος και μπήκα διστακτικά στην τάξη. Ζήτησα από τον καινούργιο μου δάσκαλο το καθιερωμένο «χαρτάκι» για να πάω στη λυκειάρχη και να εξηγήσω τους λόγους της καθυστέρησής μου. Χωρίς να διακάψει το μάθημα, μου είπε να καθίσω στη θέση μου. Τον κοίταξα με απορία αλλά και με ονοκούφιση. Δεν είχα καμία όρεξη το παίξω το πρωινό «σκετς» με τις οπίθονες δικαιολογίες για μια φανταστική ορρώστια και να ακούσω τα εξίσου οπίθονα κηρύγματα για την «επιμέλεια των μαθητών». Στο διάλειμμα τον πλησίον για να οπολογηθώ, τουλάχιστον σε αυτόν. «Δε χρειάζεται», μου είπε χαμογελώντας. «Άλλωστε είναι πειρασμός αυτή η λιοκάδα». Κάπως έτσι με κέρδισε, από την αρχή, ο Παναγιώτης Φωτίου, με το βοηθό ανθρώπινο ύψος του και τα μικρά περιθώρια οπειθαρχίας που έφερνε μαζί του μέσα στη σχολική αίθουσα. Αυτή η οπειθαρχία, που έδειχνε την κατάφαση της ζωής μπροστά σε «όλα τα πρωινά του κόσμου», ήταν για μας ο πιο σύντομος δρόμος να μπούμε στον κόσμο των μοθημάτων του. Η ίδια αυτή δημιουργική οπειθορχία άλλωστε μάς διαφοροποιούσε και στο ζήτημα της διδακτικής ύλης. Κι έτσι, όταν οι άλλοι γράφανε τις «δευτεριώτικες» εκθέσεις για την αποταμίευση, εμείς διαβάζαμε τις

κυριακάτικες εφημερίδες και ακολουθούσαμε τις επιφυλλίδες του Μαρωνίτη. Στα τρία χρόνια που περάσαμε μαζί, ο Παναγιώτης Φωτίου δεν ήταν μόνο δάσκαλος. Έγινε φίλος. Το μάθημα ήταν απλώς το κύριο όχημα για να φτάσουμε μαζί σε άλλα μονοπάτια: ποίηση, πολιτική, τραγούδι, ραδιόφωνο. Από τον Σοφοκλή ως τον Σακτούρη, και από τα ηπειρωτικά ως τον Σαββόπουλο, ο δάσκαλος μας έδινε το χάρτη για να βγούμε από τα τείχη της μικρής μας πόλης. Μοιραία, αυτές οι νέες «γραμμές των οριζόντων» που άνοιξαν ξαφνικά, για τη δική μας παρέα τουλάχιστον, είχαν τη σφραγίδα του δασκάλου, είχαν και κάτι από τον δικό του κόσμο, την ευαισθησία του. Μαζί του, ανοίξαμε τα μάτια μας για να κοιτάξουμε «όλα τα ηρωικά του κόσμου», κι όταν ήρθε η ώρα να φύγουμε μας χαιρέτησε με τη συνηθισμένη του ειρωνική προστακτική: «Αμφισβητείστε μας». Πράγματι, το κάναμε και αυτό, συχνά με «υπεροψία και μέθη», όπως άρμοζε ίσως στην παρατεταμένη εφηβεία μας.

Στην αρχή είναι όλα πιο δύσκολα. Η πρόκληση για την εκδήλωση που θα γινόταν προς τιμή του Γιάννη Δάλλα στην Πάτρα, ανέφερε ανάμεσα στους ομιλητές, τον δάσκαλο και μένα. Είχαν περάσει δεκαπέντε χρόνια, και είχαμε καθεί. Μερικές σύντομες συναντήσεις και τα βιαστικά νέα που μάθαινε ο καθένας για τον άλλο στη διάρκεια μιας μεγάλης απουσίας δεν έφταναν για να καλύψουν την αμχανία της συνάντησης. Η αρρώστια, άλλωστε, έτρεχε πιο γρήγορα από όσο περιμέναμε, τα περιθώρια είχαν αρχίσει να στενεύουν. Συναντηθήκαμε από σύμπτωση στην πόρτα. Στην αρχή ένα διερευνητικό βλέμμα, και μετά φιλιά και αγκαλιές. Μπήκαμε στην αίθουσα. Τον άκουγα να μιλάει δίπλα μου για τον Δάλλα, με την ίδια γνώση και την ίδια ευαισθησία: σα να τον άκουγα ξανά στο μάθημα — στο τελευταίο μάθημα! Αργότερα, στην ταβέρνα αλλάξαμε θέσεις για να κάτσουμε μαζί. Έπρεπε να τα

πούμε όλα, τα παλιά και τα νέα, τα ματαιωμένα σχέδια, τα κοινούργια σχέδια. «Άσε τα παλιά», με έκοψε, «πες μου τώρα τι γίνεται, με τα βιβλία και τους έρωτες». Μείναμε ως αργά το βράδυ για να κερδίσουμε τον χαμένο χρόνο. Σα να το ξέραμε κι οι δύο πως ίσως ήταν η τελευταία μας συνάντηση. Η είδηση του θανάτου του με βρήκε ένα πλιόλουστο πρωί, μετά από μερικούς μήνες. Δεν θα προλάβαινα να πάω στην κηδεία, κι ένιωσα την ανάγκη να απολογηθώ στον άνθρωπο που μου μετέφερε τα πένθημα νέα. Και ξαφνικά θυμήθηκα τη γνώριμη φωνή και το χαμόγελο του δασκάλου: «Δε χρειάζεται», μου είπε. «Άλλωστε είναι πειρασμός αυτή η λιακάδα».

Αντίο δάσκαλε! Σε ευχαριστούμε για «όλα τα ηρωικά του κόσμου»!

mojoradio

107.7 mojohertz

MAJOR OUTLAW JAMMING OUTFIT

www.mojoradio.gr

Επιμέλεια: Έλενα Αλεξανδράκη

Στις 18 Μαΐου άνοιξε η ενότητα Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος της Πολιτιστικής με σύγχρονες προσεγγίσεις πάνω στις αρχαίες τραγωδίες. Μια ενότητα πολύ σημαντική για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα και το θέατρο γενικότερα, με μερικές πολύ ιδιαίτερες συμμετοχές, τις οποίες αναφέρουμε έστω και κατόπιν εορτής για λόγους αρχειακής καταγραφής.

Χοηφόροι του Αισχύλου (19/5 - 22/5, Εργαστάσιο Τέχνης)

Μια κατά παραγγελία παράσταση από τον Λη Μηρούερ σε μια διαφορετική παράσταση των *Χοηφόρων*, στην οποία όλοι οι ρόλοι ερμηνεύονται από γυναίκες.

Οιδίπους Αντιοιδίπους του Γιώργου Βέλτσου - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας (19/5 - 23/5, Πτωκοκομείο)

Η διαφορετική προσέγγιση στο μύθο του Οιδίποδα από το Γιώργο Βέλτσο παρουσιάζεται από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας σε σκηνοθεσίο Θέμμ Μουμουλίδη.

Ηρακλής του Heiner Müller - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας (20/5 - 23/5, Πτωκοκομείο)

Ο *Ηρακλής* του Χάινερ Μίλερ ανεβαίνει από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας σε μετάφραση Ελένης Βαροπούλου και σκηνοθεσίο του Νίκου Μαστοράκη.

Ο θρήνος της Αριάδνης (22/5 - 24/5, Θέατρο Απόλλων)

Μια μουσική παράσταση από το Ensemble Accentus της Αυστρίας, βοισμένη στο μύθο της Αριάδνης, με μουσική των C. Monteverdi, G. F. Haendel, F. J. Haydn, B. Marcello και άλλων. Η σκηνοθεσία και η δραματουργική επεξεργασία είναι της Μαρίας Γυπαράκη, ενώ η μουσική διεύθυνση του Thomas Wimmer.

Αγαμέμνων του Αισχύλου - Βιομηχανική (24/5 - 31/5, Λιθογραφείο)

Μια εντελώς νέο προσέγγιση της τραγωδίας του Αισχύλου προτείνει η Βιομηχανική σε σκηνοθεσία Φάνη Δίπλα με τη συνεργασία της Μίρκας Γεμεντζάκη με «πυξίδα» τον κλειστό χώρο.

Μήδεια της Christa Volf - Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου (25/5 - 26/5, Κτήριο Μαραγκόπουλου)

Με βάση το μύθο της Μήδειας, η Κρίστα Βολφ έγραψε τη δική της *Μήδεια* την οποία και παρουσίασε στην Πάτρα ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου σε συμπρωτογενή με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα.

Οιδίπους Τύραννος του Σοφοκλή - Oskaras Korsunovas Theatre (26/5 - 27/5, Εργαστάσιο Τέχνης)

Ο προσφάτως βραβευμένος στο Τορίνο Λιθουανός σκηνοθέτης, Οσκάρας Κορσουνόβας με το ομώνυμο θέατρο που έχει ιδρύσει, παρουσίασε τον *Οιδίποδα Τύραννο* σε μια εντελώς απρόσμενη σκηνοθεσία, με χορό «Μίκυ Μάους».

Λίγο πριν, λίγο μετά - Χοροθέατρο Πάτρας (27/5 - 28/5)

Οι πράξεις γυναικών στην αρχαία τραγωδία ενέπνευσαν το Χοροθέατρο Πάτρας για τη χοροθεατρική παράσταση που ανέβασαν στη Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος. Σκηνοθεσία - χορογραφία: Αγγελική Στελλάτου.

Αριστοφάνης a riascere (28/5 - 29/5, Θέατρο Απόλλων)

Μια μουσική παράσταση βοισμένη σε χορικά έργων του Αριστοφάνη σε μουσική Μίκη Θεοδωράκη, Δημήτρη Ποπαδημητρίου, Γιώργου Ανδρέου και Μιχάλη Χριστοδουλίδη από την ομάδα «a riascere». Κολλιτεχνική επιμέλεια: Μελίνα Παιονίδου

Βάκχες του Ευριπίδη - Θέατρο της Άνοιξης (30/5 - 2/6, Πτωκοκομείο)

Το πλέον αμφιλεγόμενο και προβληματικό έργο του Ευριπίδη, τις *Βάκχες*, επέλεξε το θέατρο της Άνοιξης για αυτόν τον κύκλο εκδηλώσεων. Σε μετάφραση Γιώργου Χειμωνά, ο Γιάννης Μαργαρίτης σκηνοθέτησε μέσα

από τη δική του οπτική γωνία.

Προμηθέας Δεσμώτης του Αισχύλου - Μηχανή Τέχνης (2/6 - 4/6, Κτήριο Μαραγκόπουλου)

Άλλη μία τραγωδία σε σκηνοθεσία κλειστού χώρου θα παρουσιαστεί στη Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος. Πρόκειται για τον *Προμηθέα Δεσμώτη* του Αισχύλου σε σκηνοθεσίο Χρήστου Στρέπκου.

Φιλοκτήτης του Heiner Müller - Volksbühne am Rosa Luxemburg - Platz (2/6 - 3/6, Θέατρο Απόλλων)

Η ιστορία του Φιλοκλήτη μέσα από το πρίσμα του Χάινερ Μίλερ παρουσιάζεται από το Βερολινέζικο θέατρο Volksbühne am Rosa Luxemburg Platz.

Fureurs - Compagnie Joëlle Bouvier (3/6 - 4/6, Εργαστάσιο Τέχνης)

Παράσταση χοροθέατρου βοισμένη στην Αντιγόνη του Σοφοκλή, σε χορογραφία της Ζοέλ Μπουβιέ, από την ομώνυμη ομάδα.

Μήδεια του Ευριπίδη - Θέατρο Σημείο & Τμ. Θεατρικών Σπουδών Παν/μίου Πατρών (4/6 - 7/6, Πτωκοκομείο)

Ο Νίκος Διαμοντής —που υπογράφει τη σκηνοθεσία— προσεγγίζει το πρόσωπο της Μήδειας με απόλυτο τρόπο. Η μετάφραση είναι του Θεόδωρου Στεφονόπουλου. Τη θεατρολογική έρευνα έκανε ομάδα φοιτητών του Τμ. Θεατρικών Σπουδών.

Κάποιος άλλος

Καλλιτεχνικός διευθυντής της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας είναι φυσικά ο Αλέξης Αλάτσης. Όμως υπάρχει άλλο ένα πρόσωπο με τυπικές αρμοδιότητες, άσχετες με την καλλιτεχνική διεύθυνση, ο οποίος φαίνεται πως παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του καλλιτεχνικού προγράμματος και στις σχέσεις με τους συνεργάτες της Πολιτιστικής. Ούτε οι σπουδές του, ούτε η εμπειρία του δικαιολογεί το να υπερβαίνει τόσο πολύ τις αρμοδιότητές του. Τον έχει «σώσει» η απόλυτη σύμπτωση με το συντονιστή Χρήστο Ροϊλό, ο οποίος του έχει απόλυτη εμπιστοσύνη. Μόνο που ο συγκεκριμένος παράγοντας, μετά το 2007 που θα λήξει η γιορτή της Πολιτιστικής, θα πρέπει να βρει τρόπο να απολογηθεί —σε ηθικό επίπεδο— για την τωρινή του συμπεριφορά.

Τιμωρία

Αν κρίνουμε από την επίσκεψή του στην Πάτρα κι από τη γενικότερη ενασχόλησή του με την Πολιτιστική, ο Γιώργος Βουλγαράκης πρέπει να βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση στο υπουργείο Πολιτισμού. Καλείται να υπηρετήσει ένα υπουργείο το οποίο ποτέ δεν είχε ονειρευτεί, σε ένα αντικείμενο το οποίο ποτέ δεν είχε γνωρίσει ως θεατής ή πολίτης κι όλ' αυτά επειδή έπρεπε διακριτικά να τιμωρηθεί για το θέμα των υποκλοπών. Μόνο που αν η θέση του υπουργού Πολιτισμού είναι τιμωρία για έναν πρωτοκλασάτο πολιτικό, τότε δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα το λημέρο από αυτόν...

Αοριστίες

Και ξαφνικά στο τέλος Μαρτίου, μετά από ένα ρεπορτάζ τοπικής εφημερίδας, όχι τόσο αυθόρμητο, ο Δήμαρχος Πατρών Ανδρέας Καράβοντας αποφάσισε να προτείνει να μην προχωρήσουν τα έργα για το κλειστό θέατρο, με το αιτιολογικό ότι το λυόμενο θέατρο που κατασκευάζεται στο Λαδόπουλο είναι αρκετό για να καλύψει τις ανάγκες

της Πάτρας. Έτσι ο κ. Καράβοντας πρότεινε να μεταφερθούν τα 30 εκ. ευρώ που προγραμμάτιζε να δώσει το υπουργείο Πολιτισμού για το κλειστό θέατρο, για να δημιουργηθεί ένα Ευρωμεσογειακό Κέντρο, το οποίο θα περιλαμβάνει καρναβαλικό μουσείο, τεχνολογικό μουσείο και άλλες δραστηριότητες.

Όμως η προοπτική του Ευρωμεσογειακού Κέντρου είναι τόσο ασαφής όσο και η προοπτική του κλειστού θεάτρου. Αλήθεια, ποια μελέτη έχει γίνει για να δούμε το μέγεθος του κλειστού θεάτρου που πραγματικά χρειαζόμαστε στην Πάτρα; Θα είναι στ' αλήθεια πολύ ωραίο να μας αφήσει η Πολιτιστική μια προίκα ενός μεγάλου χειμερινού θεάτρου 2000 θέσεων. Όμως, κάθε πότε θα γεμίζει ένα τέτοιο θέατρο και ποιες άλλες χρήσεις θα έχει όταν δεν θα φιλοξενεί θεατρική παράσταση; Μήπως τελικά είναι προτιμότερη μια αναδιαμόρφωση των στόχων, όπως υποστηρίζει ο κ. Καράβοντας; Σίγουρα ναι, όμως όχι με αόριστες προτάσεις αλλά με συγκεκριμένες μελέτες και σίγουρα με ικανότητα στη διεκδίκηση των απαιτήσεών μας.

Ποιητικό

Την απουσία ευρωπαϊκής ταυτότητας επικαλείται ο Αλέξης Αλάτσης, όταν απορρίπτει προτάσεις που γίνονται για το καλλιτεχνικό πρόγραμμα της Πολιτιστικής, ιδιαίτερα αυτές που είχαν εγκριθεί κατά τη διάρκεια της θητείας του Θάνου Μικρούτσικου και που τώρα γίνεται προσπάθεια να καταργηθούν. Αυτή την απουσία επικαλέστηκε ο καλλιτεχνικός διευθυντής και για να ματαιώσει τις εκδηλώσεις που είχαν ανακοινωθεί για

το έργο των Πατρινών ποιητών. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής αποφάσισε τελικά να διοργανωθεί στο «Πολύεδρο» μια βραδιά για την ποίηση που παράγεται στην Πάτρα, ζητώντας από μελετητές της λογοτεχνίας σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια να εκφράσουν τις κρίσεις τους για τους ποιητές που ζουν στην πόλη.

Η απόφασή του έγινε αιτία δημόσιας αντιπαράθεσης ανάμεσα σε μερίδα των ποιητών της Πάτρας και στον κ. Αλάτση, κάτι που φυσικά δεν είχε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, εκτός από το άνοιγμα ενός ακόμα μετώπου που δίχασε ακόμα πιο βαθιά τους ανθρώπους του πολιτισμού στην Πάτρα.

(*) Ο τίτλος είναι κλεμμένος από μια ταινία του Νάνι Μορέτι και σημαίνει «Αγαπημένο μου ημερολόγιο». Εδώ εκφράζει το... αγαπημένο ημερολόγιο της Πολιτιστικής, στο οποίο καταγράφονται όλα όσα συνέβησαν το μήνα που μας πέρασε στο μέτωπο της προετοιμασίας της Πάτρας, μέχρι να τελειώσει το σωτήριο έτος 2006 και να δούμε όλοι από κοντά αν αξίζει τελικά όλη αυτή η περιπέτεια.

**Ταβέρνα Εστιατόριο
Σίδνεϋ
από το 1974**

Παράδοση στη χεύση!

Οδός Πέλοπος, Αγ. Γεώργιος Λάγγουρα Πάτρα. Τηλ. 2610-223246

τυπολατρεία

Περιπέτειες και καιορθώματα στο μαγικό κόσμο του τοπικού Τύπου

Αστρονομικά ποσά

Επιδιώκαμε να λάβουμε την τιμητική τελευταία θέση, αλλά δεν τα καταφέραμε. Ο λόγος για το ΔΟΝΤΙ, το οποίο στη λίστα των χρηματοδοτήσεων που έδωσε η Πολιτιστική στο τοπικά μέσα ενημέρωσης και δημοσιεύτηκε στην εβδομαδιαία εφημερίδα «Κόσμος της Πάτρας», βρίσκεται στην τέταρτη από το τέλος θέση, έχοντας λόβει από τον Οργανισμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας το αστρονομικό ποσό των 714.99 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ). Για του λόγου το αληθές παραθέτουμε το σχετικό πίνακα, ο οποίος κατατέθηκε και στη Βουλή από τον υπουργείο Πολιτισμού κατόπιν σχετικής ερώτησης του βουλευτή Νίκου Νικολόπουλου. Ο πίνακας αφορά μόνο τα έντυπα μέσο ενημέρωσης, ενώ αναλυτικό αφιέρωμα για την επικοινωνιακή πολιτική της Πολιτιστικής, θα φιλοξενήσουμε στο επόμενο τεύχος μας.

Ποσά που αντιστοιχούν σε πρόγραμμα διαφημίσεων (έως 1η Απριλίου 2006)

Εφημερίδα Πελοπόννησος.....	28.581,70
Εφημερίδα Γνώμη.....	10.835,64
Εφημερίδα Ημέρα.....	8.806
Εφημερίδα Σημερινή.....	8.570
Εφημερίδα Αλλαγή.....	7.618
Εφημερίδες Εθνικός - Ημερήσιος Κήρυκας.....	6.515,26
Περιοδικό Happy.....	6.461,70
Εφημερίδες Γεγονότα - Εβδομάδα.....	4.565,76
Εφημερίδα Κόσμος.....	3.570
Περιοδικό Fresh.....	1.904
Εφημερίδα Σύμβουλος Επιχειρήσεων.....	1.190
Περιοδικό Νίκου Ντάβου.....	1.011
Εφημερίδα Πολίτης.....	833
Περιοδικό Το Δόντι.....	713,94
Περιοδικό Πέννα.....	597
Οδηγός Πόλης.....	597
Εφημερίδα Επικοινωνία.....	595

Αναζήτηση

Αποχώρησε από το πολιτιστικό ρεπορτάζ της εφημερίδας «Σημερινή» ο Κυριάκος Μπάνος και δίκαια η Νίκη Ορφανού που απέμεινε, αλλά και οι ιθύνοντες της εφημερίδας αναζητούν νέο συνεργάτη. Με δεδομένο ότι η εφημερίδα δίνει αρκετό βάρος στον πολιτισμό, επιχειρώντας μάλιστα ένα πιο νεανικό προφίλ στα κείμενα αυτών των σελίδων, η αναζήτηση δεν είναι και το ευκολότερο πράγμα στον κόσμο...

Θερινό ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Νίσυρος, 10-21 Ιουλίου 2006 Ζωσιμοπούλειο Θέατρο, Μανδράκι

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΙΣΥΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΣΤΑ ΝΕΓΑWATTS Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Σ' ΕΝΑ ΑΝΑΣΦΑΛΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Διδάσκουν: 10/7 **Ηλίας Ευθυμιάδης**: η ιστορία της ενέργειας - 11/7 **Μιχάλης Μοδινός**: η γεωγραφία της ενέργειας - 12/7 **Δήμος Τσοντίλης**: η Ευρώπη στο μετοίκιο - 13/7 **Αρθούρος Ζερβός**: ήπιες πηγές ενέργειας - 14/7 **Έλενα Γεωργοπούλου**: θερμοκήπιο και κλιματικές αλλαγές - 17/7 **Δημοσθένης Σορηγιάννης** - **Ανοστάσιος Κοράμπελος**: από τον άνθρακα στο υδρογόνο - 18/7 - **Δημοσθένης Σορηγιάννης**: το κόστος εντροπίας και η οργάνωση - 19/7 **Πανογιώτης Παπασταματίου**: νέο πολιτικό & οικονομικά εργαλεία στην αγορά ενέργειας - 20/7 **Γιώργος Βουγιουκλάκης**: ψηφισειοκρατία και γεωθερμία - 21/7 **Στέλιος Ψωμάς**: πράσινες, ψυχρές και ορνιτικές κλιματικές αλλαγές.

Το μαθήματα θα είναι καθημερινό (10.00-14.00) εκτός Σαββατοκύριακου συνδυασμένο με επισκέψεις στα μοναδικά τοπία της Νισύρου.

Το Θερινό Οικολογικό Πανεπιστήμιο απευθύνεται σε ενήλικες, εργαζόμενους στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, ελεύθερους επαγγελματίες, εκπαιδευτικούς, στελέχη οργανώσεων και οργανισμών, στελέχη των ΟΤΑ, φοιτητές κτλ. αλλά και κάθε ευαισθητοποιημένο πολίτη που επιθυμεί να διευρύνει τις γνώσεις του. Δεν υπάρχουν ειδικές προϋποθέσεις για τη συμμετοχή, καλό όμως είναι οι συμμετέχοντες να έχουν ένα πανεπιστημιακό υπόβαθρο οπουδήποτε ή/και άλλες γνώσεις που θα τους επιτρέψουν να παρακολουθήσουν άνετα το μάθημα. Οι εισηγητές είναι πανεπιστημιακοί και ερευνητές, καταξιωμένοι στους τομείς του περιβάλλοντος, των φυσικών και οικονομικών επιστημών. Το κείμενο των εισηγήσεων θα συμπληρωθεί σε έκδοση που θα κορηνηθεί δωρεάν σε όσους συμμετάσχουν. Στο τέλος του σεμιναρίου δίνεται "βεβαίωση παρακολούθησης". Οι συμμετέχοντες στο "Θερινό Οικολογικό Πανεπιστήμιο" καταβάλλουν ένα μικρό ποσό ως δίδακτρα, ανάλογο με τον χρόνο παρακολούθησης και με ειδική έκπτωση για νέους και φοιτητές.

Στην ιστοσελίδα μας www.dipe.gr θα βρείτε περισσότερες πληροφορίες καθώς και αίτηση συμμετοχής ή φόρμα επικοινωνίας, την οποία μπορείτε να συμπληρώσετε και να στείλετε, έτσι ώστε να λάβετε έγκαιρη πληροφόρηση και να δηλώσετε συμμετοχή.

Οργάνωση: Διεπιστημονικό Ινστιτούτο Περιβαλλοντικών Ερευνών (ΔΙΠΕ)

Σαριπόλου 11, Αθήνα 10682, τηλ 210 6848055-58, φαξ 210-6846278, e-mail: dipe@otenet.gr, website: www.dipe.gr

τυποπατρεία

Τα παραμύθια της ακρίβειας

Μια αναλυτική ματιά στο πόσο κοστίζει η προβολή μιας παράστασης, με όλα τα «συμπαρομαρτούντα» δημοσίευσε στο τέλος Μαΐου η εφημερίδα «Σύμβουλος Επιχειρήσεων», θέλοντας να καταδείξει πως η Πολιτιστική Πρωτεύουσα έχει άδικο όταν λέει πως δεν έχει χρήματα για να διαφημίσει σωστά τις παραστάσεις της.

Όταν όμως πλήρωσε 180 χιλιάδες ευρώ για ένα τηλεοπτικό σποτ κι όταν αποφάσισε να περικόψει 1 εκ. ευρώ από το καλλιτεχνικό πρόγραμμα για να τα δώσει σε διαφημίσεις που δεν αναφέρουν τίποτα συγκεκριμένο παρά μόνο τους τίτλους των ενοτήτων του προγράμματος, τότε δεν μπορούν να θεωρηθούν πολλά τα 1000 ή τα 2000 ευρώ που κοστίζει η προβολή μίας ή και περισσότερων εκδηλώσεων με αφίσες, φυλλάδια κ.τ.λ.

Ασυμβίβαστο

Είναι στέλεχος τοπικής εφημερίδας. Συχνά μάλιστα ασχολείται με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα και ευρύτερα με την επικαιρότητα του πολιτισμού, χωρίς να ανήκει στην ομάδα του πολιτιστικού ρεπορτάζ της εφημερίδας του. Ταυτόχρονα όμως, οι φήμες λένε ότι μισθοδοτείται άτυπα και από τον Οργανισμό Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού, ουσιαστικά δηλαδή από το υπουργείο Πολιτισμού. Αν είναι έτσι, τότε το ασυμβίβαστο είναι χειρότερο από ότι να ήταν επισήμως υπάλληλος της Πολιτιστικής.

Και ηθοποιός

Τόσες συνεντεύξεις με ηθοποιούς και σκηνοθέτες, πώς να μη ζηλέψει; Η Αναστασία Μαρτσούκα, στέλεχος του πολιτιστικού ρεπορτάζ της εφημερίδας «Ημέρα», ζήτησε τη δόξα αρκετών ερασιτεχνών ηθοποιών. Κι έτσι με την ευκαιρία των κινηματογραφικών σεμιναρίων «Κάν' το όπως ο Μπέργκμαν» που διοργανώνει το ΔΟΝΤΙ και η Κινηματογραφική Λέσχη, η Νατάσα κατέκτησε τον πρωταγωνιστικό ρόλο της ταινίας μικρού μήκους που γυρίζεται από τους μαθητές που παρακολούθησαν το σεμινάριο της σκηνοθεσίας.

Μέρος των γυρισμάτων μάλιστα έγινε και στα γραφεία μας, ενώ ένα μικρό ρόλο θα έχει και ο συνεργάτης μας Γιάννης Δοντάς, πάντα με τις σκηνοθετικές οδηγίες του υπεύθυνου των σεμιναρίων Γιάννη Καρμηλίτσου.

**ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΜΕ
ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΕΛΠΙΖΩ
ΝΑ ΜΗ ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΚΑΝΕΙΣ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ
ΠΑΤΗΣΩ ΣΕ ΝΑΡΚΗ ΕΛΠΙΖΩ
ΝΑ ΒΡΩ ΛΙΓΟ ΝΕΡΟ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΠΙΘΑΝΩ ΕΔΩ
ΠΕΡΑ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ ΒΡΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ Ο Ο.Η.Ε.
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΟΥΝ
ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ
ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΜΟΥ ΕΛΠΙΖΩ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ
ΕΝΑΝ ΤΟΠΟ ΓΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ
ΕΝΤΑΧΘΟΥΜΕ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΕΛΛΟΝ ΕΔΩ**

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΠΟΤΕ ΜΑ ΤΟΤΕ ΒΑΝΑ ΝΑ ΄ΕΧΕ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΤΙΘΕΙΑ!

ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ 19 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΛΟΓΟ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΝ

www.unhcr.gr
www.unhcr.org

Η καταχώρηση είναι προσφορά

Η δύναμη
στην
ενημέρωση
ALPHA
94.4

Τηλ. Κέντρο: 2610 224.556 (10 γραμμές), 2610 224.687 • Fax: 2610 224.261

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ «Ιντεάλ»

Μέχρι πριν λίγα χρόνια τα «Ιντεάλ» στην Αγίου Νικολάου της Πάτρας ήταν ο παλαιότερος εν λειτουργία κινηματογράφος στην Ελλάδα. Ξεκίνησε την λειτουργία του το 1914 ως ο πρώτος κινηματογράφος της πόλης με αποκλειστικά δικά του κλειστά κινηματογραφικά αίθουσα και συνδέθηκε με την επέκταση και την άνθηση του κινηματογράφου στην Πάτρα, λάμποντας ιδιαίτερα την εποχή όπου οι ταινίες πρώτης προβολής αποτελούσαν κοσμικό γεγονός.

Στην αρχική του λειτουργία φιλοξενούσε πολυθέατρο. Ο κινηματογράφος βρισκόταν στο πίσω μέρος του κτιρίου ενώ μπροστά υπήρχαν κάποια εμπορικά καταστήματα. Το 1939 ανακατασκευάστηκε από τον Αρμένη αρχιτέκτονα Νουμπάρ και αποτέλεσε τον μεγαλύτερο, τελειότερο και πιο πολυτελή κινηματογράφο στην επαρχία. Την όψη αυτή διατηρεί έως σήμερα

Πλέον κι αφού κρίθηκε ως διατηρητέο μνημείο κι αφού καθιερώθηκε ως ένα πολιτιστικό σημείο αναφοράς για το κέντρο της Πάτρας (έστω κι αν ο Δήμος δεν πάλεψε να τον μετοτρέψει σε δημοτικό κινηματογράφο), το

«Ιντεάλ» επανέρχεται σήμερα στην ενεργό δράση.

Περνώντας στη διαχείριση των επιχειρήσεων Χριστομόγλου, το «Ιντεάλ» έχει μετατραπεί πια σε έναν ευέλικτο πολυχώρο ψυχαγωγίας, εστίασης και πολιτισμού 1.500 τ.μ., έτοιμο να φιλοξενήσει ανθρώπους όλων των ηλικιών. Αξίζει να σημειωθεί ότι έχει προβλεφθεί και όλη η απαραίτητη υποδομή που εξασφαλίζει την εύκολη πρόσβαση και σε άτομα με ειδικές ανάγκες.

Η κυρίαρχη κινηματογραφική αίθουσα του ΙΝΤΕΑΛ -που βρίσκεται πλέον στο α΄ όροφο- έχει χωρητικότητα 200 θέσεων, είναι πλήρως ανακατασκευασμένη και εξοπλισμένη με σύγχρονα συστήματα προβολής και ήχου. Στον ίδιο χώρο θα λειτουργεί φουαγιέ, μια ζεστή γωνιά για το βιβλίο (σε συνεργασία με τα βιβλιοπωλεία «Παπασωτηρίου»), καθώς και χώρος ικανός να φιλοξενεί μικρές εκθέσεις. Επιπλέον διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό για να υποστηριχθούν και άλλες εκδηλώσεις όπως θεατρικές και μουσικές παραστάσεις, συνέδρια, παρουσιάσεις κ.λπ. Στο ισόγειο λειτουργεί καφέ - μπαρ - εστιατόριο, εκθεσιακός χώρος και γιγαντοοθόνη προβολής.

animfest 06

Μετά την επιτυχή διοργάνωσή του στην Αθήνα στις 10, 11 και 12 Απριλίου το Athens Animfest 06 διακτινώνεται σε πόλεις της επαρχίας και ήρθε στην Πάτρα στις 26, 27 και 28 Μαΐου φιλοξενούμενο στους χώρους του ανακαινισμένου Ιντεάλ. Πολυθεματικό, ευρηματικό και καινοτόμο προσπαθεί να σπρώξει γέφυρες μεταξύ των τεχνών, προκρίνει το διάλογο ανάμεσα σε νέους δημιουργούς και φυσικά μας εξοικειώνει με τη γλώσσα των κινουμένων σχεδίων.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες, παράλληλες εκδηλώσεις, και σε ειδική προβολή την παρουσίαση της πρώτης ταινίας animation μεγάλου μήκους στην ιστορία του παγκόσμιου κινηματογράφου. Πρόκειται για μια ερωτική ιστορία που διαδραματίζεται στο εξωτικό περιβάλλον της Ανατολής και μια σπουδή πάνω στην σένση μάχη του καλού με το κακό, δημιουργία της γερμανίδας Lotte Reininger που γυρίστηκε το 1923. Η ταινία κατά τη διάρκεια της προβολής της συνοδεύεται από τη συμφωνική μουσική του Βόλφγκανγκ Ζέλλερ, ενώ στη νέα αποκατεστημένη κόπια του 1954 απέκτησε νέα μουσική επέν-

Της Μαρίας Ιυνή

δυσπ. Το φεστιβάλ θεωρώντας πως ένα έργο τέχνης είναι ανοιχτό σε πολλαπλές αναγνώσεις και προσεγγίσεις μέσω στο χρόνο ανέθεσε στο σχήμα Arc Duo να γράψει τη μουσική και να την ερμηνεύσει ζωντανά επί σκηνής. Πραγματικά το εγχείρημα είναι κάτι παραπάνω από επιτυχημένο, καθώς οι εξηρσειονιστικοί αλλά και σισθο-ντικοί ήχοι του βιολιού και του κοντρομπάσο (Χρήστος Ποπογεωργίου, Γιώργος Κωστούλης) μας μεταφέρουν τη μαγεία της Ανατολής και αυξάνουν βήμα - βήμα την αγωνία μας καθώς παρακολουθούμε τις Περιπέτειες του πρίγκιπα Αχμέτ.

Το δυο οφιερώμοτο στο έργο της Μονίque Renault και του Βοσίλη Μοζωμένου ήταν μια εισογωγή στον κόσμο σημαντικών δημιουργών που με τη νεωτερική ματιά τους ανανέωσαν τη φιλμική γλώσσα. Επικεντρωμένη στη βασική της θεματική, τις σχέσεις των δυο φύλων, η Μονίque Renault αναρωτιέται αν υπάρχουν Διοχωριστικές γραμμές ανάμεσα στο θηλυκό και το αρσενικό, αν όλοι οι άνθρωποι γεννήθηκαν ίσοι και με τη γυναίκα μετουσίωση της ζωής, μας καλεί σε ένα ταξίδι στον κόσμο της ιστορίας της τέχνης, της μουσικής, του κινημοτογράφου (*Γυναίκα εν κινήσει, Βήμα για δυο*).

Ιδιοίτερη θέση στο αφιέρωμα για το Βοσίλη Μοζωμένο είχε *Το χρήμα*, *Μια μυθολογία του σκότους* όχι μόνο γιατί είναι η πρώτη ευρωπαϊκή 3d - animation ταινία μεγάλου μήκους αλλά, κυρίως, γιατί αποτελεί μια προκλητικά ευτυχική στιγμή αξιοποίησης των δυνατοτήτων των νέων τεχνολογιών και μια ταινία προφητική, ίσως, κινημοτογραφικών διαδρομών του μέλλοντος. Σε μια ταινία που σχηματοποιείται πάνω τις ολληγορίες της Αποκάλυψης, το χρήμα, ο άξονος περιστροφής του σύγχρονου πολιτισμού, αποτελεί και την πηγή της κοτοστροφής του.

Επίσης, προβλήθηκαν ταινίες animation σύγχρονων Ισραηλινών δημιουργών, επιλεγμένες με πρωτοβουλία της ASIFA Israel (επιμέλεια Γιακων Eisenman) και φυσικά ελληνικές δημιουργίες κινουμένων σχεδίων. Με την προβολή τους το Athens Animfest 06 παρουσίασε την όψη του ελληνικού animation σήμερα και αναδεικνύει τις εγγενείς δυστοότητες μιας μορφής κινημοτογράφου που ενισχύεται ελάχιστα. Οι φτιαγμένες με μεράκι και πολλή φαντασία ελληνικές ταινίες κινουμένων σχεδίων συνδίολλέχθηκαν με εκείνες του εξ ανατολών βλέμματος των Ισραηλινών σκηνοθετών δίνοντας στο κοινό την ευκοιρία για γόνιμες συγκρίσεις και παρα-

τηρήσεις, και αποδεικνύοντας το σημείο συγκλίσεων και αποκλίσεων της τέχνης του animation διαφορετικών πολιτισμών.

Με έμφοση στην ενημέρωση και στην ευαισθητοποίηση, η UNICEF υλοποιεί από το 1998 μια πολύ μεγάλη προσπάθεια εκπονώντας ταινίες και σποτ animation με τη συμμετοχή εκατοντάδων καλλιτεχνών από όλο τον κόσμο. Το συγκεκριμένο αφιέρωμα υλοποιείται με τη συνεργασία της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής UNICEF και έχει στόχο την κινημοποίηση του προβληματισμού όλων μας για το δικαιώματα του παιδιού στην υγεία, την εκπαίδευση, την ποιότητα ζωής και γενικότερο για τη θέση του στο σύγχρονο κόσμο.

Τέλος, στο πλαίσιο ποράλληλων εκδηλώσεων του Φεστιβάλ πορουσιάστηκε η έκθεση της Μαρίας Κοντογιώργου, *Συννεφοπαρμένοι*. Πρόκειται για πίνακες ζωγραφισμένους με τη βοήθεια της ψηφιακής γραφίδας, που οπεικονίζουν με έντονα χρώματα τη δύναμη της φοντοσίος στην καθημερινότητά μας

Κείμενα: Έλινα Αλεξανδράκη

Κριτική Θεάτρου

Ανδρέας Ρηγόπουλος, **Ιωάννης Μίλτων**

Διασκευή: Βασίλης Λάζαρης

Σκηνοθεσία: Γιάννης Γεωργακάκης

Γιάννης Ρίτσος, **Η Σονάτα του Σελινόφωτος**

Σκηνοθεσία: Θέμης Μουμουλίδης

Γιάννης Ρίτσος, **Περσεφόνη**

Σκηνοθεσία: Σωτήρης Χατζάκης

Παρ' ό,τι δεν συνηθίζεται η κριτική σε ερασιτεχνικά σχήματα, δεν μπορούμε να μη σχολιάσουμε την παραγωγή του ΡΕΦΕΝΕ, αφενός γιατί είναι ένα σχήμα «συνεπές» στο χρόνο και αφετέρου γιατί η δουλειά του παρουσιάστηκε στα πλαίσια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Πρώτα απ' όλα, το ΡΕΦΕΝΕ πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι είναι ένα ερασιτεχνικό σχήμα. Αυτό δεν είναι καθόλου υποτιμητικό, απλά επιβάλλει κάποιους περιορισμούς: ξέρουμε ποιοι είμαστε και τι μπορούμε να κάνουμε. Κατ' αρχάς, το έργο που επέλεξαν έχει πολλά «θεατρικά» προβλήματα και αμφισβητούμενη καλλιτεχνική αξία: μονοκόμματοι χαρακτήρες, βαρύγδουπες φράσεις, σοβαροφάνεια και φλυαρία. Επιπλέον, οι ηθοποιοί δεν έχουν την τεχνική για να υποστηρίξουν ένα «σοβαρό» έργο, με αποτέλεσμα σε σοβαρές σκηνές να προκαλείται το γέλιο. Η διανομή ήταν εξαιρετικά αποτυχημένη. Ξεχώρισαν, ωστόσο, κάποιοι: ο Μάκης Νικολόπουλος (κόμης Αρθούρος), η Ελένη Σαρακίνη (κόμισσα Οντερλάν), η Κατερίνα Λειβαδά, εξαιρετική ως η μία από τις δύο κορυφαίες του χορού των Δαιμόνων, ενώ προσπάθησαν αρκετά η Πένη Κουτρουμάνη ως η δεύτερη κορυφαία και η Φλώρα Ντότση ως κόρη του Μίλωνα.

Τα κοστούμια ήταν μια πολύ έξυπνη —και οικονομική— ιδέα: φορούσαν όλοι μπεζ κοστούμια με διαφορετικά αξεσουάρ, ανάλογα με το ρόλο —ηλν του Έλληνα γιατρού Βηλαρά που εμφανίστηκε με φουστάνελα. Πολύ ωραίο και το προγραμματάκι που έφτιαξαν οι ίδιοι. Οι φωτισμοί, από την άλλη, ήταν ιδιαίτερα προβληματικοί. Όταν χαμήλωναν τα φώτα τα πρόσωπα των ηθοποιών ήταν στη σκιά, ακόμα και

σε σκηνές σημαντικές.

Με αυτά τα προβλήματα, δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί μια πολύ κακή στιγμή στην πορεία του ΡΕΦΕΝΕ. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Μαθαίνουν, και πάνε παρακάτω.

Η *Σονάτα του Σελινόφωτος*, αυτό το υπέροχο ποίημα του Ρίτσου, παρουσιάστηκε με τη Λυδία Φωτοπούλου στην ερμηνεία, τον Θωδωρή Οικονόμου στο πιάνο και τον Κώστα Θωμαΐδη στο τραγούδι. Η μουσική ήταν συστατικό κομμάτι αυτής της παράστασης. Εκτός από ομώνυμη σονάτα του Μπετόβεν —που δεν θα μπορούσε να λείπει— ο Θέμης Μουμουλίδης χρησιμοποίησε και μελοποιημένους στίχους από το ποίημα, από το θάνο Μικρούτσικο. Έτσι, υπήρχαν μικρές παύσεις στο λόγο που παρεμβαλλόταν το τραγούδι και συνεχιζόταν ο λόγος. Σαν ιδέα δεν ήταν κακή, αλλά θεωρώ ότι δεν «έδεσε» με τα υπόλοιπα στοιχεία που δημιουργούσαν ατμοσφαιρικό σκηνικό. Οι φωτισμοί ήταν εξαιρετικοί, ενώ έδιναν υπόσταση και στο πιάνο, δημιουργώντας διαλογική σχέση με τη γυναίκα με τα μαύρα.

Η Λυδία Φωτοπούλου, όμως, με φανερό λάθος σκηνοθετική καθοδήγηση και επηρεασμένη από τον τελευταίο της ρόλο στο *Τέλος Καρναβαλιού*, δημιούργησε μια «παλιμπαϊδίζουσα» γυναίκα με τα μαύρα, όλο νάζι, τσακινιά και περπάτημα... «μεθυσμένης». Ό,τι δεν έπρεπε να είναι δηλαδή. Θα μπορούσε να είναι σκηνοθετική άποψη, αλλά δεν

υποστηρίχτηκε από κανένα άλλο παραστασιακό στοιχείο.

Την ίδια ώρα, ο Σωτήρης Χατζάκης σκηνοθετούσε την Όλια Λαζαρίδου στο Πτωκοκομείο, ως Περσεφόνη. Σε ένα καταπληκτικό, φωτεινό σκηνικό —δημιουργία της Έρης Δρίνη— με σκορπισμένες μαργαρίτες και ένα καλάθι με στάχυα, η Όλια Λαζαρίδου έδωσε μία μετρημένη, εσωτερική ερμηνεία, όλο αισθαντικότητα, ενώ η αφηγήτρια —που δεν αναφέρεται πουθενά σαν να μην υπήρχε— καθάρριζε ρόδια προσφέροντάς τα στο τέλος στους θεατές. Επίσης εξαιρετικό το κοστούμι της (Έρη Δρίνη), που έμοιαζε να βγαίνει μέσα από το σκηνικό, σαν προέκτασή του. Το μόνο πρόβλημα της παράστασης ήταν πως, επειδή ίσως πρόκειται για ένα κείμενο όχι ιδιαίτερα γνωστό —όπως είναι η «Σονάτα»— δεν μπορούσες να το παρακολουθήσεις εύκολα, στοιχείο, ωστόσο, που δεν αναιρεί το πολύ καλό κατά τα άλλα αποτέλεσμα. Ασχολίαστες οι φωτοτυπίες που μοιράστηκαν αντί για πρόγραμμα.

Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος

Τραγωδίες σε άλλη διάσταση

Η Πολιτιστική Πρωτεύουσα παρ' όλο το κακό, το λάθη κ.τ.λ. κ.τ.λ. που δεν είναι της πορούσης, συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της μία πολύ σημαντική ενόττητα: τη Νέο Σκηνή Αρχαίου Δράματος, που είναι με άλλο λόγο ο πειραματισμός ή ο εναλλακτικός τρόπος πορουσίωσης των αρχαίων κειμένων. (Το πώς ονομάζουμε τέτοιου είδους πορουσιάσεις είναι ένα θέμα. Ας το πούμε πειραματικά, γιο να συνεννοούμαστε.)

Είναι πολύ εύκολο να πει κάποιος οπό εμάς ότι δώσομε τόσο χρήμοτο γιο δούμε αυτές τις «βλακείες», να δούμε κάτι που δεν έχει καμία σχέση με το κείμενο-κληρονομιά των προγόνων μας. Και δεν θα έχει και όδικο, αφού δεν έχει εξοικειωθεί με τον πειραματισμό, δεν έχει εξοικειωθεί με το σύγχρονο και το μεταμοντέρνο θέατρο, μιας και το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. που είναι ο μόνος σημαντικός θεατρικός —και κροτικοόδιοιτος— φορέας της πόλης δεν έχει φροντίσει τόσο χρόνιο να δημιουργήσει μια μικρή πειρομοτική σκηνή. Και έχει τη δύνομη να φέρει τον κόσμο στο θέατρο και να του γνωρίσει τις σύγχρονες σκηνικές πρακτικές. (Υπάρχει βέβαιο το Λιθογοφείον, το οποίο οπό μόνο του δεν μπορεί να ανατρέψει τη δεδομένη κοτάσταση) Από την άλλη, στο θερινά φεστιβάλ —και όχι μόνο το εντόπιο- παρελαύνουν «καθώς πρέπει» ποροστάσεις, ενώ ον τολμήσει κανείς κάτι πιο πρωτοποριοκό «καίγεται στην πυρά».

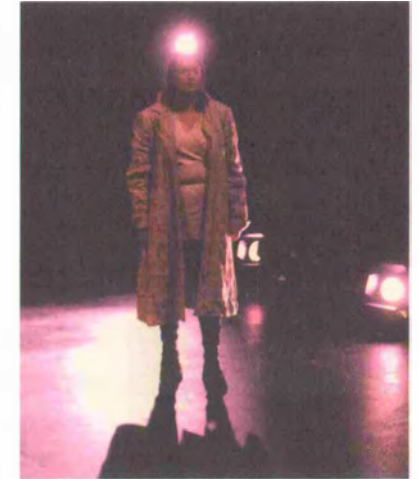
Με αυτά το δεδομένο, τι πιο φυσικό γιο το κοινό, αφενός να μην αντέχει το μεταμοντέρνο / πειραματικά / εναλλακτικά και αφετέρου να το έχει συνδέσει με κάτι κακό, τόσο γιο το θέατρο όσο και γιο το ίδιο το κείμενο.

Έχομε ξονομιλήσει μέσο οπό ουτή τη στήλη γιο το τι προσφέρουν οι πειραματισμοί στο θέατρο. Δεν θα επονοληφθώ αλλά θα πάω τη σκέψη μου λίγο ποροκάτω, στο καθ' ημάς. Μέχρι στιγμής, το μεγαλύτερο μέρος του καλλιτεχνικού προγράμματος ήταν λίγο ανακυκλωμένο, με ποροστάσεις που είχαν ξαναγίνει ή που θα ξαναγίνουν, με εκθέσεις που παρόμοιες υπήρχον και σε άλλες πόλεις, με πολύ καρναβάλι κ.ά. Η Νέο Σκηνή Αρχαίου Δράματος είχε κάτι καινούριο να πορουσιάσει με αρκετές ελληνικές —και Πατρινές— πορογωγές αλλά και με ξένες.

Πάνω: Ο Οσκάρας Κορσουνόβας σε μια πρωτοποριακή ανάγνωση του Οιδίποδα Τύραννου, με έναν εντελώς διαφορετικό Χορό.

Δεξιά: Μια διαφορετική εκδοχή της Μήδειας, αυτή της Κρίστα Βολφ, πορουσιάστηκε από το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.

Διαφορετικές αναγνώσεις των κλασικών κειμένων, είτε μέσω της συγγοφικής επεξεργασίας των μύθων είτε με ποροσθαφιρέσεις στο πρωτότυπο κείμενο είτε με «άλλου τύπου» σκηνοθετική ποροσέγγιση, στην ποροκειμένη περίπτωση κλειστού χώρου.

Οι τραγωδίες είναι οπό τη φύση τους γραμμένες γιο ανοιχτό χώρο. Όλο το έργο ποροστοίνοντον στο γνωστό σε όλους ανοιχτό θέατρο. Θέατρο με μια ιδιαίτερη ακουστική, με συγκεκριμένη διάταξη σκηνής —τη στρογγυλή Ορχήστρο, με τεράστιο χωρητικότητα σε πολλές περιπτώσεις. Υπήρχον επίσης συγκεκριμένοι «κανόνες», όπως ο αριθμός των υποκριτών και ο αριθμός των μελών του Χορού.

Όλο αυτά ανοτρέποντο στη Νέο Σκηνή Αρχαίου Δράματος. Δεν είναι ασφαλώς η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό στην Ελλάδα. Απλά είναι η πρώτη φορά που μας δίνεται η ευκαιρία να ποροκολουθίσουμε τόσες ποροστάσεις μοζεμένες, ελληνικές αλλά και ξένες. Εργοστάσιο Τέχνης, Κτήριο Μορογκόπουλου, Πτωκοκομείο, Λιθογοφείον είναι οι χώροι που φιλοξένησον τις ποροστάσεις, και μάλιστα, στοιχείο ιδιαίτερο σημαντικό, με πολύ κομηλό εισιτήριο.

Γι' αυτό, πριν καταδικάσομε τις ποροστάσεις, ας τις δούμε· όχι με σκοπό να «εντοπίσομε» τις διαφορές αλλά γιο να ανακαλύψομε κάτι διαφορετικό. Και σε τελική ονάλυση, δεν είναι οποροίτητο να τις σπασοούμε.

Πάμε Αθήνα

Οι κήποι στην Ισπανία έχουν μια ιδιαίτερη σημασία καθώς απελαύν από μόνοι τους μια μορφή διήγησης: μπονζάι, πέτρες, λίμνες, μικροί καταρράκτες, μια αμίκρυνα της φύσης. Σύμφωνα με το μύθο, ένας μικρός Γαπωνέζος, ο Σίρο, ήταν ο πρώτος που έφτιαξε τέτοιους κήπους για να μεταδώσει τις εμπειρίες του από ένα ταξίδι που έκανε, κάνοντας τους φίλους του να νιώσουν ό,τι και εκείνος. Βασισμένο σε αυτό, το θέατρο Νέων παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά στο Βίος (Πειραιώς 84), τους *Γαπωνέζικους κήπους*. Δεν πρόκειται για καθαρό θέατρο, αλλά για θεατρική αφήγηση, θεατρικό παιχνίδι, μουσική και χορό σε συνδυασμό με νέες τεχνολογίες που δημιουργούν διαδραστικότητα. Κινούμενες εικόνες, ένα «μαγικό» χαλί με αισθητήρες που αντιδρούν στο άγγιγμα και σε βάζουν σε δράσεις και παιχνίδια. Μια ξεχωριστή πολυ-θεατρική εμπειρία. (Έως 15/6)

Την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Γκαίτε παρουσιάζει το θέατρο Εποχή 20.06 σε μετάφραση Γιώργου Δεπάστα και σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου. Μια παράσταση ενταγμένη στις εκδηλώσεις του φετινού Ελληνικού Φεστιβάλ που θα γίνει στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στις 6 Ιουνίου. Ένα έργο γραμμένο το 1779 που θεωρείται υπόδειγμα της κλασικής εποχής της Βαϊμάρης και συμβολίζει τη μετάβαση από τη βαρβαρότητα στον πολιτισμό, και το Μεσαίωνα στο Διαφωτισμό.

Ένας από τους σημαντικότερους Ευρωπαίους σκηνοθέτες θα βρεθεί στην Αθήνα με δύο παραγωγές. Πρόκειται για το Γερμανό Τόμας Οστερμάιερ που διευθύνει μία από τις ιστορικότερες σκηνές του Βερολίνου, τη Σαουμπύνε. Ο νεαρός σκηνοθέτης θα παρουσιάσει σε μία αναστρεπτική σκηνοθεσία τη *Νόρα* του Ίψεν, στην Πειραιώς 260, στις 20, 21 και 22 Ιουνίου, ενώ τις τρεις τελευταίες μέρες του Ιουνίου — 28, 29, 30— θα παιχτεί το *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας* του Σαίξπηρ.

www.idstudio.gr

εφυλλίσ

εφυλλί

Ξεφυλλίσασμε...

Βαγγέλης Ραπτόπουλος
Φίλοι

Εκδ. Κέδρος 2006

Ένα βιβλίο για τη φιλία όπως αυτή αποτυπώνεται και περνάει μέσα από το χρόνο. Από τους μικρασιάτες πρόσφυγες και τις ουτικές συνοικίες της δικτατορίας, στα βόρεια προόστια των Ολυμπιακών Αγώνων. Κι από τις αριστερές δισηλώσεις της μεταπολίτευσης, στην αντιτρομοκρατική υστερία των ημερών μας.

Γιάννης Τριάντης
Ούτε τύμπανα, ούτε τρομπέτες

Εκδ. Ίκαρος 2005

Πρόκειται για το πρώτο βιβλίο των γνωστού δημοσιογράφου της «Ελευθεροτυπίας», που είναι χωρισμένο σε έξι μέρη. Στο βιβλίο περιλαμβάνονται ιστορίες φανταστικές ή πραγματικές, που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν διηγήματα, κείμενα και αναφορές σε πρόσωπα γνωστά και άγνωστα. Όλα παρμένα από το ραδιόφωνο ή τις εφημερίδες. Το έκτο μάλιστα μέρος με τον τίτλο Fragmenta, περιλαμβάνει σπαράγματα της στήλης της Ελευθεροτυπίας «Ο Τύπος των ήλων».

Ελένη Κονδύλη
Λάθος τρένο

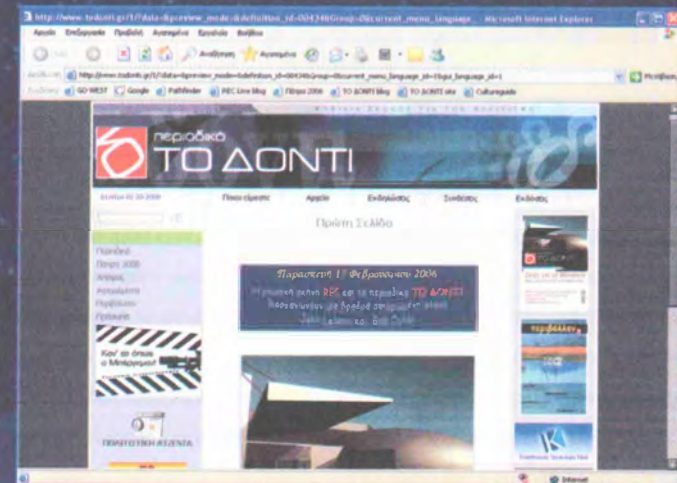
Εκδ. Ελληνικά Γράμματα 2006

Σαράντα πέντε ποιήματα περιλαμβάνει η ποιητική συλλογή της Ελένης Κονδύλης, καθηγήτριας αραβολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ένα πείραμα με στίχους και λέξεις βολμένες άτακτα, σαν άτακτα παιδιά που πήραν λάθος τρένο. Το «Λάθος τρένο» πορεύεται με γλώσσα ζωντανή, θέματα δυνατά και αποτελεί μια συγκλονιστική ποιητική φωνή.

Το ΔΟΝΤΙ στο Ίντερνετ

Η σελίδα...

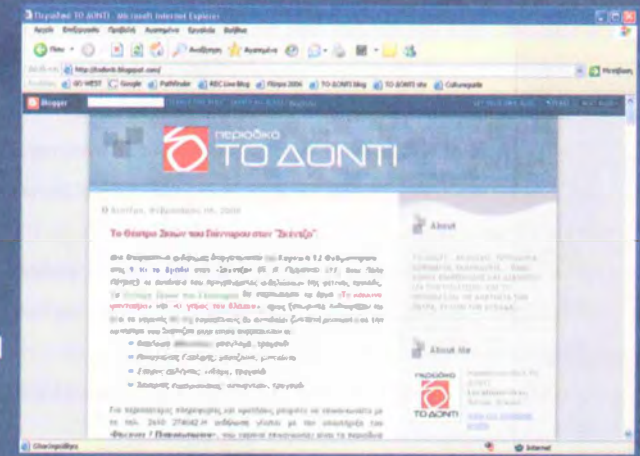
www.todonti.gr

Ένα πλήρες αρχείο με τις εκδόσεις και τις εκδηλώσεις του «Δ» και με πλήρη ενημέρωση για τις δραστηριότητες και τα σχέδιά μας. Μαζί και μια πλήρης ατζέντα με τις εκδηλώσεις που διαλέγουμε κάθε μήνα απ' όλη την Ελλάδα!

Το blog...

todonti.blogspot.com

Το ΔΟΝΤΙ δημιούργησε το ηλεκτρονικό του ημερολόγιο. Όλα τα νέα, και χώρος για τα σχόλια και τις απόψεις των αναγνωστών και των «δικτυακών» φίλων μας!

Μερικές σκέψεις για την Έκθεση Αχαϊκού Βιβλίου της Νομαρχίας

Στο άκουσμα της ανακοίνωσης για τη διοργάνωση Έκθεσης Αχαϊκού Βιβλίου από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας, που φιλοξενήθηκε στο συνεδριακό κέντρο του Οργανισμού Λιμένος Πατρών το τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου, η πρώτη εντύπωση ήταν οπωσδήποτε θετική. Με δεδομένο ότι ο Δήμος Πατρών, είτε ως ΔΕΠΑΠ είτε ως Δημοτική Βιβλιοθήκη δεν είχε κάνει ποτέ καμία οργανωμένη προσπάθεια προβολής της ιστορίας του βιβλίου στην Αχαΐα, μια τέτοια πρωτοβουλία δεν μπορούσε παρά να ακουστεί θετικά.

Από αυτό το σημείο και μετά ξεκίνησαν τα προβλήματα. Η πρώτη ανακοίνωση της Νομαρχίας, στα τέλη του προηγούμενου χρόνου, για την έκθεση βιβλίου ζητούσε από όσους έχουν γράψει βιβλία, όσους έχουν υπάρξει εκδότες ή όσους έχουν στην κατοχή τους βιβλία που γράφτηκαν στην Πάτρα ή έχουν σχέση με αυτή, να τα παραδώσουν στο γραφείο Τύπου της Νομαρχίας.

Όταν κάποιοι επικοινωνήσαν με τη Νομαρχία για να ρωτήσουν λεπτομέρειες, τους απάντησαν ότι δεν υπάρχει κάποια διαδικασία παραλαβής βιβλίων για την έκθεση, ούτε κάποιος αρμόδιος, αλλά πως όποιος θέλει απλώς αφήνει τα βιβλία στη Νομαρχία και περιμένει να τον ειδοποιήσουν.

Παράλληλα κι ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η προετοιμασία της έκθεσης, ανακοινώθηκε ότι στη διοργάνωσή της θα συμμετείχαν εκ των υστέρων και ο Σύλλογος Καλλιτεχνών Πάτρας και ότι η έκθεση δε θα ήταν αποκλειστικά έκθεση βιβλίου, αλλά θα είχε τον ιδιότυπο τίτλο «Αχαϊκό βιβλίο - εικαστικά».

Αυτά σε ό,τι αφορά στην προετοιμασία της διοργάνωσης, την οποία παρουσίασαν στους εκπροσώπους του τοπικού Τύπου ο Νομάρχης Αχαΐας, ο αντινομάρχης Πολιτισμού Γιώργος Αγγελόπουλος και ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλλιτεχνών Πάτρας Διονύσης Μανόνας. Παρακολουθώντας την έκθεση μας, διαπιστώσαμε μια σειρά από κενά, παραλείψεις και προβλήματα, τα οποία δεν μπορούν να δικαιολογηθούν μόνο από την έλλειψη εμπειρίας των διοργανωτών. Αναλυτικά:

-Στον (γιατί τόσο φθινό;) κατάλογο της έκθεσης αναγράφονται 721 βιβλία, τα οποία φυσικά και εκτέθηκαν στο συνεδριακό κέντρο, χωρίς όμως σε πολλά από τα βιβλία να αναφέρονται οι εκδότες, η χρονολογία της έκδοσης, αλλά και ο ακριβής τίτλος τους.

-Ενώ μεγάλο μέρος από τα παλιότερα βιβλία και τις σπάνιες εκδόσεις δόθηκαν στην έκθεση από το Αρχείο της εταιρείας DATA RC του Θόδωρου Λουλούδη, στο χώρο της έκθεσης αναγραφόταν απλώς ότι τα συγκεκριμένα βιβλία προήλθαν από «ιδιωτική συλλογή».

-Μέρος των βιβλίων δόθηκαν από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών. Κι ενώ θα περίμενε κανείς, ότι η Βιβλιοθήκη

Το βιβλίο θέλει περισσότερο σεβασμό

θα έδινε σπάνιες εκδόσεις και μοναδικά αρχεία (αν φυσικά εμπιστευόταν τους διοργανωτές ως προς τις συνθήκες έκθεσης και φύλαξης), είδαμε έκπληκτοι να προσφέρει η Βιβλιοθήκη βιβλία που μπορεί να βρει καθένας και στο εμπόριο όπως το πόνημα του Νίκου Παπανδρέου «Ο κλεπτομνήμων».

-Οι διοργανωτές της έκθεσης δεν επικοινωνήσαν ως όφειλαν, ούτε με τους -μικρούς ή μεγάλους- εκδοτικούς οίκους της πόλης, ιδιωτικούς και μη, ούτε με τους αναγνωρισμένους συλλέκτες που πιθανώς να είχαν στην κατοχή τους μερικά σπάνια αντικείμενα. Έτσι, δεν υπήρχαν πουθενά οι εκδόσεις του Πανεπιστημίου Πατρών, του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, αλλά και πολλές ακόμα σπουδαίες ιδιωτικές εκδόσεις. Παράλληλα πολλά από τα βιβλία που κυκλοφορούν κανονικά στο εμπόριο βρέθηκαν στην έκθεση, κατόπιν προσφοράς ιδιωτών, οι οποίοι ούτε έχουν κάποιο συγκεκριμένο αρχείο, δίνοντας την εντύπωση ότι απλώς έδωσαν από τη βιβλιοθήκη του σπιτιού τους μερικά βιβλία που έτυχε να έχουν αγοράσει.

-Στον κατάλογο της έκθεσης αναγράφεται επίσης ότι η επιλογή των βιβλίων έγινε με ευθύνη της Οργανωτικής Επιτροπής. Τα ονόματα των μελών της Οργανωτικής Επιτροπής, όμως, δε αναφέρθηκαν πουθενά, ούτε βέβαια και τα κριτήρια επιλογής των βιβλίων, καθώς και ο συνολικός αριθμός των έργων που αρχικά συγκεντρώθηκαν.

-Περιμετρικά των βιβλίων που εκτέθηκαν, υπήρχαν πίνακες και γλυπτά των μελών του Συλλόγου Καλλιτεχνών Πάτρας, ενώ σε πολλά από τα έργα αναγραφόταν το κινητό τηλέφωνο του καλλιτέχνη, πιθανώς για να πουληθεί το συγκεκριμένο έργο! Όμως πόση σχέση είχε αυτό με μια έκθεση βιβλίου;

Συμπέρασμα: Το αντικείμενο του βιβλίου —αχαϊκού και μη— απαιτεί ιδιαίτερο σεβασμό, όταν επιχειρείται μια διοργάνωση που θέλει να έχει κύρος και εμβέλεια. Παρόμοιο σεβασμό ζητά και το επάγγελμα του βιβλιοθηκονόμου ή του αρχαιονόμου, αφού είναι τουλάχιστον απαράδεκτο να οργανώνονται από δημόσιες αρχές εκθέσεις βιβλίων, χωρίς τη συμμετοχή εξειδικευμένων επιστημόνων.

Το Ερμητικό Μουσείο Αλχημεία και Μυστικισμός Του Alexander Roob ΕΚΔ. TASCHEN

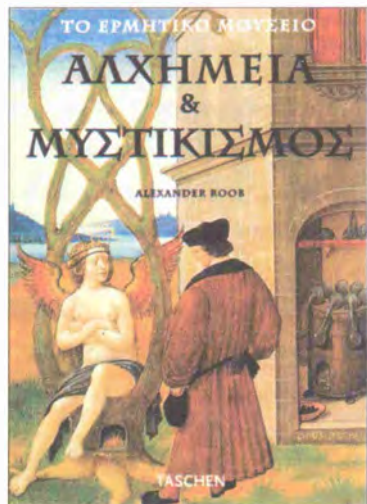
του Αργύρη Καραβούλια

Πρόκειται για ένα μαγικό ταξίδι, μια πορεία στην ψυχή του κόσμου, ένα οδοιπορικό της γνώσης και της φαντασίας, μια ψηλόφηση του Μεγάλου Έργου, του κατεξοχόν στόχου της αλχημείας.

Με το ΑΛΧΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ ο αναγνώστης εισέρχεται σε όλα τα θεματικά πεδία της αλχημείας, γίνεται γνώστης της αγωνίας των αλχημιστών αλλά και της μέθεξης που αποκομίζουν, της κρυφής έκτασης που κυριεύει την καρδιά τους στην αναζήτηση της materia prima, αυτοί οι ακούραστοι εργάτες του πνεύματος.

Το βιβλίο πετυχαίνει θαυμάσια να γίνει αυτό που δηλώνει η προμετωπίδα του

τίτλου, δηλαδή ένα ερμητικό μουσείο, ένα μουσείο των απόκρυφων επισημών, που μέσα στις σελίδες του βλέπεις να ξεδιπλώνεται η φιλοσοφία και οι μέθοδοι που ακολουθούσαν οι φιλόσοφοι - επιστήμονες, αλχημιστές. Με σπάνιες εικόνες ανά σελίδα, με μια πλούσια παράθεση πηγών, μια σημαντική και λίαν διαφωτιστική επεξήγηση των χωρίων από το συγγραφέα, καταφέρνει να αυναρπάσει τον αναγνώστη, να αποτελέσει αφορμή για μια εποπτική σύλληψη του σύμπαντος, να γίνει κοινωνός ενός κόσμου που το σπαύγμα του βρίσκεται στην υψηλή φαντασία και στην καθαρότητα της διάνοιας. Η πλούσια και σε πολυτελές χαρτί εικονογράφηση του έργου δίνει μια πανοραμική άποψη του μυστικισμού, τα χωρία που παρατίθενται σαν επεξήγηση στην κάθε εικόνα που πολλά είναι από σπάνια συγγράμματα μελετητών αρχαίων και νεοτέρων, βρίσκονται σε μια συμπληρωματική πληρότητα με τις εικόνες, ενώ το έργο για την διευκόλυνση του αναγνώστη έχει χωριστεί σε κύρια μέρη με πολλά κεφάλαια το κάθε μέρος. Έτσι κάθε θέμα αναλύεται μέσα από σπάνιες πηγές εικόνων, όπως και τις υποδείξεις των αλχημιστών για το Έργο, βλέπουμε βήμα - βήμα την πορεία που ακολουθείται για την ανακάλυψη του εσωτερικού χρυσού, του αγώνα που στόχευε η αλχημεία και οι απόκρυφες τέχνες εν γένει, ενώ οι απειρώσεις αποτελούν πολλές φορές το κλειδί για την αναζήτηση αυτού που μπορείς να ψάχνεις διαβάζοντας το έργο. Ένα έργο για κάθε άνθρωπο λάτρη της γνώσης, θα το απολαύσει εξίσου και ο μημνός του χώρου αλλά και ο αμύητος, ο απαιτητικός αναγνώστης που μπορεί να του ανοίξει πολλά πεδία έρευνας για το αντικείμενο αλλά και ο καθένας που θα το πάρει στα χέρια του, αφού αποτελεί πράγματι ένα ωραίο ταξίδι από μόνο του. Μια έκδοση που έλειπε από την ελληνική βιβλιογραφία για το σχετικό θέμα, άλλωστε μην ξεχνάμε πως η μελέτη της αλχημείας δεν αποτελεί μια μεμονωμένη περίπτωση, εμπεριέχει όλα τα γνωστικά πεδία από ολόκληρο το φάσμα του ανθρώπινου πνεύματος,

ΑΠΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

της Εύης Γκοισσοπούλου

Η Γλυπτική του Φερνάντο Μποτέρο, (24/5/06 - 10/9/06, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών)

Οι χαρακτηριστικές "στρογγυλές" φιγούρες του είναι γνωστές και δημοφιλείς στους ανά τον κόσμο φιλότεχνους, όπως άλλωστε και τα μνημειώδη μηρούτζινα γλυπτά του. Εικοσιένα γλυπτά έργα του Κολομβιανού Φερνάντο Μποτέρο, ενός από τους πιο φημισμένους εικαστικούς καλλιτέχνες της Λατινικής Αμερικής, φιλοξενούνται στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών από τις 24 Μαΐου έως τις 10 Σεπτεμβρίου 2006. Η έκθεση συνιστά μία αναδρομή στο έργο του καθώς ξεκινά από τη δεκαετία του '70 και καλύπτει τη μακρά διαδρομή του πληθωρικού καλλιτέχνη ως σήμερα.

Η έκθεση αυτή συνδυάζεται, και κατά ένα τρόπο συμπληρώνει, την παρουσίαση των έργων ζωγραφικής του Μποτέρο που πραγματοποιείται κατά το ίδιο διάστημα στην Εθνική Πινακοθήκη.

Ώρες λειτουργίας: 10:00- 18:00

Είσοδος: ευρώ 5,00 - 2,00 (φοιτητικό) - 9,00 (οικογενειακό)

Τηλ Επικοινωνίας: 210-7282000

Πάιρα

**Στάθης Χρυσικόπουλος: «Μητέρα Ψύση - Νεκρή Ψύση»,
(17/6/06 - 22/7/06, Αγγλικανική εκκλησία)**

Έκθεση - Διαδραστική εγκατάσταση σε συνεργασία με το συνθέτη μουσικοτεχνολόγο Φίλιππο Λάμπρου.

Τηλ Επικοινωνίας: 2610368000

Βουβούλα Σκούρα: «Φωτόγραμμα», (5/7/06 - 3/9/06, Εκθεσιακός χώρος «Λαδόπουλος»)

Η έκθεση περιλαμβάνει εκατόν πενήντα φωτογραφίες, ένα εικαστικό νίдео και ένα βιβλίο, εικαστικό υλικό

που βασίζεται στη φωτογράφηση του εργοστασίου από το 2002 μέχρι σήμερα.

Τηλ Επικοινωνίας: 2610368000

Έκθεση Οπτικής Ποίησης, (5/7/06 - 3/9/06, Εκθεσιακός χώρος «Λαδόπουλος»)

Εκπρόσωποι του κινήματος της οπτικής ποίησης από όλη την Ευρώπη παρουσιάζουν νέα έργα τους με θέμα τον Οίνο.

Τηλ Επικοινωνίας: 2610368000

Αιμιλία Μπουρίτη, «Πάτρα η Κρουστάλληνη πόλη - Απόλλωνας και Διόνυσος» (15/7/06 - 31/7/06, Μύλοι Αγίου Γεωργίου)

Η σχέση χώρου - χρόνου σε εργασιακές εγκαταστάσεις της Πάτρας μέσα από μια αντιπαράθεση του απολλώνιου και του διονυσιακού στοιχείου.

Τηλ Επικοινωνίας: 2610368000

Γεράσιμος Στέρης, «Ζωγραφική και σχέδια, Η περίοδος της Αμερικής» (15/6/06 - 30/7/06, Πολιτιστικό Κέντρο Πατρών του Μ.Ι.Ε.Τ.)

Εκτίθενται έργα της περιόδου της Αμερικής (1936 -1987) που ανήκουν στη συλλογή της Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Τηλ Επικοινωνίας: 2610637034

Υπόλοιπη Ελλάδα

«Η Κρήτη ταξιδεύει», Αντικείμενα από τη Συλλογή Μεταξά, (6/4/06 - 31/12/06, στην Αθηναϊάδα)

256 αντικείμενα που παρουσιάζουν την πολιτισμική εξέλιξη της Κρήτης από την 7η χιλιετία π.Χ. μέχρι τον 4ο αιώνα μ.Χ.

Τηλ Επικοινωνίας: 210-3480000

«Λευκός Πύργος: Το σύμβολο της Θεσσαλονίκης μέσα στο χρόνο», (5/9/03 - 31/12/06, Λευκός Πύργος)

Με το φωτογραφικό υλικό της έκθεσης επιχειρείται μία αναδρομή στην ιστορία ενός μνημείου της

Θεσσαλονίκης, το οποίο, αν και αρκετά νεώτερο σε σχέση με την μακραίωνη ιστορία της πόλης, αναδείχθηκε σε σύμβολό της.

Τηλ Επικοινωνίας: 2310-889806

Cow Parade: η τέχνη κάνει "μουσ" και στην Αθήνα, (11/5/06 - 28/8/06, Διάφοροι εξωτερικοί χώροι στην Αθήνα)

Μια ιδέα που ξεκίνησε το '98 στην Ζυρίχη, με στόχους την ενίσχυση της κίνησης στα καταστήματα και την ανάδειξη του ταλέντου των ντόπιων καλλιτεχνών έμεινε να λάβει διαστάσεις και να γυρίσει τον κόσμο. Τριάντα πόλεις και έσοδα ύψους 10 εκ. ευρώ που διατέθηκαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς είναι ο επίσημος απολογισμός μέχρι τώρα. Κι έτσι, η μεγαλύτερη υπαίθρια έκθεση τέχνης στον κόσμο έφτασε στα μέρη μας.

Τηλ Επικοινωνίας: 210-6199482-3

«Πελοπόννησος. Χαρτογραφία και Ιστορία, 16ος - 18ος αιώνας», (18/5/06 - 29/10/06, Μέγαρο Ευνάρδου, Αθήνα)

Με την έκθεση των παλαιών χαρτών της Πελοποννήσου το ΜΙΕΤ επιδιώκει να αναδείξει πόσο σημαντικά τεκμήρια για την ιστορία της περιοχής που απεικονίζουν αποτελούν οι χάρτες. Τεκμήρια των συνειδήσεων της κοινωνίας στην οποία ανήκαν οι χαρτογράφοι που τους εκπόνησαν. Η έκθεση στη συνέχεια θα μεταφερθεί στο Πολιτιστικό Κέντρο του ΜΙΕΤ στην Πάτρα στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Τηλ Επικοινωνίας: 210 3234 267, 210 5221 420

«Η Μορφή της Αρχής», Καλλιτέχνες του 20ού αιώνα, (29/5/06 - 16/9/06, Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης)

Σκοπός της έκθεσης είναι να καταδείξει την επιρροή σημαντικών πολιτισμών της Ανατολικής Μεσογείου στην

τέχνη του 20ού αιώνα.

Τηλ Επικοινωνίας: 210-7228321-3

Νεοελληνική Ζωγραφική από την Πινακοθήκη Ευάγγελου Αβέρωφ στο Μέταβο, (1/6/06 - 31/8/06, Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων)

76 έργα ζωγραφικής από τον 19ο αιώνα μέχρι σήμερα, φιλοτεκνημένα από γνωστούς και καταξιωμένους Έλληνες καλλιτέχνες.

Τηλ Επικοινωνίας: 28210-92294

«Video art festival μπέν», (Ιστορικό Κέντρο Καλαμάτας το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου)

Το Video art festival μπέν καλεί όλους τους βιντεοκαλλιτέχνες και δημιουργούς βίντεο να στείλουν εγκαίρως τις συμμετοχές τους για το φετινό πρόγραμμα προβολών. Καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή των έργων είναι η 15η Ιουνίου 2006 (σφραγίδα Ταχυδρομείου). Αιτήσεις συμμετοχής και ενημέρωση στην ιστοσελίδα του festival μπέν: www.festivalmiden.gr

Τηλ Επικοινωνίας: 6947 288435

Η πλήρης ατζέντα των εικαστικών βρίσκεται στην ιστοσελίδα του περιοδικού (www.todonti.gr)

Γραφτείτε συνδρομητές στο ΔΟΝΤΙ και κερδίστε!

Για τους συνδρομητές

Δωρεάν στο χώρο σας τα βιβλία και τα αφιερώματα που εκδίδονται από το «Δ».

Δωρεάν είσοδος στις εκδηλώσεις που διοργανώνει το περιοδικό.

Για τις ατομικές επιχειρήσεις, η εγγραφή της συνδρομής ισοδυναμεί με **έκπτωση 15%** στις διαφημιστικές καταχωρήσεις στο «Δ».

Είδη συνδρομής

→ Αηλή / Ελλάδα: 40 ευρώ

→ Οργανισμοί, Σχολεία, Βιβλιοθήκες: 60 ευρώ

→ Εταιρείες Δημοσίου - Α.Ε.: 80 ευρώ

→ Ευρώπη - Κύπρος - Τουρκία: 70 ευρώ

→ Λοιπές χώρες: 100 ευρώ

Γραφτείτε συνδρομητής με ένα τηλέφωνο στο 2610 323060 (Δευτέρα - Παρασκευή 09.00 - 16.00) ή στείλτε mail στο info@todonti.gr κι εμείς θα επικοινωνήσουμε μαζί σας.

«Τα Λουλούδια στη Σύγχρονη Τέχνη», (9/6/06 - 27/8/06, Νέο Μουσείο Μπενάκη)

Τη μοναδική ίσως -μέχρι τώρα- έκθεση σε διεθνές επίπεδο, που εξετάζει την απεικόνιση των λουλουδιών ειδικά στη σύγχρονη τέχνη. Περιλαμβάνονται έργα είκοσι τεσσάρων Ελλήνων και δεκαοκτώ ξένων καλλιτεχνών, σε επιμέλεια της Ελένης Κυπραίου και του τεχνοκριτικού Σταύρου Τσιγκόγλου.

Τηλ Επικοινωνίας: 210-6912331

Ελληνικές δράσεις στην Περούτζια της Ιταλίας

του Χρήστου Τσομπανίδη

Έλληνες
ζωγράφοι
στην
Ευρώπη

Στην Περούτζια της Ιταλίας η ελληνική πολιτιστική κληρονομιά παρουσιάζεται μέσα από τις ποικίλες εκδηλώσεις του Ελληνο-ιταλικού συλλόγου Alarico Silvestri*. Σε μια από αυτές είχα την ευκαιρία να παρευρεθώ με θέμα «Αντόνιο Vassillachis (detto Aliense) e le sue opere alla Basilica di San Pietro di Perugia» (Αντώνιος Βασιλάκης, έργα στην Βασιλική του Αγίου Πέτρου στην Περούτζια). Στη διάλεξη που οργανώθηκε από τον σύλλογο Alarico Silvestri εισηγητής ήταν ο πρόεδρός του, Maurizio Tafini, ενώ ομιλητής γνωστός ιστορικός τέχνης και καθηγητής του πανεπιστημίου της Περούτζια Francesco Federico Mancini.

Λίγοι είναι εκείνοι που γνωρίζουν την ύπαρξη του Έλληνα ζωγράφου Αντώνιου Βασιλάκη (1556-1629). Ρίχνοντας μια ματιά στη ζωή του, εύκολο διαπιστώνουμε πως ένας ζωγράφος από το νησί της Μήλου βρέθηκε να εργάζεται στην Ιταλία (Βενετία και Περούτζια). Ο Αντώνιος Βασιλάκης (Aliense) γεννήθηκε στην Μήλο το 1556 και πέθανε στην Βενετία το 1629. Λόγω του επαγγέλματος του πατέρα του, ναυτικός, η οικογένειά του αλλάζει τόπο κατοικίας και μετακομίζει στην Βενετία. Η πράξη χρονολογείται πριν από το 1571, ημερομηνία της Ναυμαχίας του Λεπάντο, μιας και ο πατέρας του γι' αυτό το γεγονός έπρεπε να βρίσκεται στην Ιταλική πόλη για την τροφοδοσία του χριστιανικού στόλου. Στην Βενετία ο Aliense,

όπως τον αποκαλούσαν, μαθήτευσε στην bottega του P. Veronese και έπειτα σε εκείνη του J. Tintoretto. Δίπλα σε αυτόν τον μεγάλο καλλιτέχνη της Ιταλικής ζωγραφικής, βρίσκει το προσωπικό του στιλ όπου χαρακτηρίζεται για την σκηνογραφική μαγεία, αρεστή στους βενετούς ζωγράφους. Όντως ο ζωγράφος είχε πολύ καλές σχέσεις με την Αδελφότητα των Βενετών Ζωγράφων (1584-1621).

Από το 1577 Αλιένσε ξεκινά να δουλεύει πίνακες για την Βασιλική του Αγίου Πέτρου της Περούτζια. Ο ζωγράφος παρέμεινε στην πόλη τρία χρόνια, μέχρι όπια να φέρει εις πέρας το έργο του. Πραγματοποίησε δέκα μεγάλους πίνακες όπου έχουν τοποθετηθεί στο κεντρικό κλίτος της Βασιλικής και όπου χαρακτηρίζονται για την γνώση της βενετσιάνικης ζωγραφικής, κυρίως του Tintoretto. Κάθε ένας πίνακας παριστάνει μια σκηνή της Καινής Διαθήκης και μια της Παλαιάς Διαθήκης. Μετά την ολοκλήρωση των έργων στην Βασιλική, ο Αλιένσε εργάστηκε κυρίως στην Βενετία όπου συμμετείχε στην διακόσμηση του Palazzo Ducale. Ετοίμασε επίσης τα σχέδια

για τα μωσαϊκά της Βασιλικής του Αγίου Μάρκου και εργάστηκε για την εκκλησία San Zaccaria της Βενετίας και σε πολλές άλλες εκκλησίες του Veneto. Ο κριτικός της τέχνης της εποχής του Αλιένσε, Carlo Ridolfi, χαρακτηρίζει το έργο του «felicita del disegno e facilità nel colorirle».

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία τραβώντας το ενδιαφέρον όχι μόνο των Ελλήνων που ζουν στην Περούτζια, αλλά και των Ιταλών κατοίκων της περιοχής. Ένα μεγάλο μπράβο ηγείται στον σύλλογο Alarico Silvestri (Associazione Culturale Umbria - Grecia «Alarico Silvestri») όπου διοργανώνει συχνά διάφορες εκδηλώσεις με ποικίλα θέματα πάνω στον ελληνικό πολιτισμό, τη μουσική, τα χορό, το θέατρο, τη λογατεχνία, την ποίηση και τα ήθη και έθιμα της Ελλάδος. Ενθαρρύνει και παρατρύνει, επίσης, πολιτιστικές και επιστημονικές ανταλλαγές μεταξύ των δύο χωρών μέσω από διαλέξεις, εκθέσεις, ταξίδια, αδελφοποιήσεις και συναντήσεις μεταξύ τοπικών διοικήσεων, συλλόγων και άλλων οργανισμών, όπως επίσης και την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Τέτοιες εκδηλώσεις έχουν ως σκοπό την σύνδεση και την ενδυνάμωση της φιλίας των δύο λαών.

* Το όνομά του ο Ελληνο-ιταλικός σύλλογος το έχει διαλέξει εις την τιμή του Alarico Silvestri νέος garibaldino που γεννήθηκε στην Amelia της Umbria (07/10/1874). Κατά την διάρκεια του αγώνα της απελευθέρωσης της Ελλάδας από τους Οθωμανούς Τούρκους, κατατάχτηκε στο στρατό, μαζί με τους εθελοντές του Ricciotti Garibaldi. Σκοτώθηκε κατά την διάρκεια της μάχης του Δομοκού (19/05/1897). Ο τάφος του βρίσκεται στην περιοχή Αγία Μαρίνα κοντά στην Στυλίδα (Λαμία).

ΓΕΥΣΕΙΣ

Η «Οινοτέλεια» καθιερώνεται

Στη δεύτερη απόπειρα, πρώτη εκτός της Αθήνας, η «Οινοτέλεια», η έκθεση για το ελληνικό κρασί που διοργανώθηκε από την εταιρεία «Perfect Plan» και τον καβίστα Παύλο Παυλίδη, φαίνεται πως έκανε ένα μεγάλο βήμα προς την καθιέρωσή της ως νέου θεαμού.

Στο Λουτράκι, στο ξενοδοχείο «Club Hotel Loutraki», το διήμερο 12 - 13 Μαΐου συγκεντρώθηκαν οινοποιοί, οινοφιλοι, δημοσιογράφοι και επαγγελματίες του χώρου του κρασιού για γευστικές δοκιμές, ενημέρωση για όλες τις νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, ανταλλαγή απόψεων και πάνω απ' όλα για να επιβεβαιώσουν ότι ο χώρος εξακολουθεί να παρουσιάζει μια αναπτυσσόμενη δυναμική, κυρίως ως προς τα ποιοτικά του χαρακτηριστικά.

Η επόμενη έκθεση του κύκλου «Οινοτέλεια» (που ξεκίνησε τον Ιανουάριο στην Αθήνα και περιλαμβάνει τέσσερις ετήσιες εκθέσεις και την έκδοση του ομώνυμου τριμηνιαίου περιοδικού που διανέμεται μαζί με την εφημερίδα «Ημερησία»), θα γίνει στο Ρέθυμνο το διήμερο 22 - 23 Ιουλίου στο ξενοδοχείο «Grecotel». Εκτός όλων των άλλων τέτοιες εκθέσεις, εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων, δίνουν οπωσδήποτε κι άλλα —εξίσου εξαιρετικά με το κρασί— κίνητρα για την επίσκεψή σας.

Η «Πρόγευση» μετακόμισε

Η «Πρόγευση Νεμέας 2006», πραγματοποιήθηκε, για πρώτη φορά φέτος, στην Αθήνα, τη Δευτέρα 5 Ιουνίου, στο ξενοδοχείο Sofitel του αερολιμένας Αθηνών. Η «Πρόγευση Νεμέας», που οργανώθηκε για 3η συνεχόμενη χρονιά από τη «Vinetum», είναι μια παρουσίαση οίνων ΟΠΑΠ Νεμέα, κατευθείαν από το βαρέλι, πολύ πριν κυκλοφορήσουν στην αγορά και απευθύνεται σε επαγγελματίες.

Παρά την απόλυτη επιτυχία που σημείωσε και τις δύο προηγούμενες χρονιές, στο «Club Hotel Loutraki», αποφασίστηκε η μεταφορά της στην Αθήνα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των επισκεπτών της - αγοραστών οίνου, αφού προσφέρει τη δυνατότητα επίσκεψης και σε επαγγελματίες οίνου της υπόλοιπης Ελλάδας, αλλά διευκολύνει και τους επαγγελματίες της πρωτεύουσας λόγω της πρόσβασης μέσω της Αττικής οδού.

Στην «Πρόγευση Νεμέας 2006» εκτέθηκαν και δοκιμάστηκαν κρασιά ΟΠΑΠ ΝΕΜΕΑ 2005, που έχουν οινοποιηθεί και βρίσκονται ήδη στο βαρέλι για 2 έως 7 περίπου μήνες. Καινοτομία της «Πρόγευση Νεμέας 2006» ήταν, τέλος, η παρουσίαση των αποτελεσμάτων ειδικής οινολογικής έρευνας του εργαστηρίου «Οινογνωσία», για τη ζώνη της Νεμέας, που στηρίχτηκε πάνω σε δείγματα κρασιών από συμμετέχοντες Νεμεάτες οινοπαραγωγούς.

Η ανα-genesis της ελληνικής μύρας

Με μεγάλη επιτυχία παρουσιάστηκε στην έκθεση Τρόφιμα - Ποτά 2006 η νέα ποικιλιακή μύρα Genesis από τις Ελληνικές μικροζυθοποιίες. Στο περίπτερο της Genesis φιλοξενήθηκαν πάνω από 5000 άτομα που είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν τις Ελληνικές Ποικιλιακές Μύρες Genesis σε 4 γεύσεις: Pils, Weiss, Lager και Red Ale. Όλοι έμειναν ενθουσιασμένοι με τη φρέσκια γεμάτη γεύση, το άρωμα και την ποιότητα της Genesis. Η μύρα Genesis είναι μια ποιοτική ελληνική μύρα που παράγεται φρέσκια με αγνά υλικά, σεβασμό στην παράδοση και αργή διαδικασία ζύμωσης και ωρίμανσης που δίνει ένα εξαιρετικό προϊόν. Το περίπτερο, την οργάνωση, το σχεδιασμό, το συντονισμό και το έντυπο υλικό, ανέλαβε και υλοποίησε η εταιρία Results, Σύμβουλοι Μάρκετιν - Προώθηση πωλήσεων. Στη φωτογραφία διακρίνονται οι κ. Ηλιάς Γκρέκης και Γεώργιος Γκρέκης, διευθύνοντες σύμβουλοι των Ελληνικών Μικροζυθοποιών και η ομάδα Results με επικεφαλής τον κ. Γεώργιο Κουτσούκο.

Το Milko αναδεικνύει το νέο αστέρι της Hip Hop

Αθήνα, 4 Μαΐου 2006. Ο 24χρονος Γιώργος Γιακούμης από το Ρέθυμνο της Κρήτης είναι ο μεγάλος νικητής του διαγωνισμού «Hip Hop Jammin'» by Milko που θα συμμετάσχει στον επόμενο δίσκο των Goin' Through! Ο διαγωνισμός ολοκληρώθηκε με μεγάλη επιτυχία, καθώς πολυάριθμοι επίδοξοι rappers από όλη την Ελλάδα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Milko και συμμετείχαν στο διαγωνισμό.

Εκτός από την αξέχαστη εμπειρία της συμμετοχής του στο νέο δίσκο των Goin' Through, ο μεγάλος νικητής του διαγωνισμού κερδίζει ένα Home Studio. Και η μοναδική hip hop εμπειρία δεν τελειώνει εδώ! Ο Γιώργος θα έχει την ευκαιρία να ζήσει live την αποθέωση του κοινού, καθώς θα συμμετάσχει στις συναυλίες των Goin' Through που θα γίνουν τον Ιούνιο στις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας. Μεγάλος τυχερός, όμως, είναι και ο «νι-

κητής του κοινού», Βασίλης Σκόδρας από τη Θεσσαλονίκη. Ο εκλεκτός των φίλων της hip hop μουσικής που ψήφισαν το καλύτερο demo στην ιστοσελίδα του Milko, κερδίζει επίσης ένα Home Studio!

Το Milko και οι Goin' Through ετοιμάζουν ακόμη περισσότερες εκπλήξεις για τους φίλους της hip hop μουσικής. Απολαύστε το αγαπημένο σας Milko και ζήστε μοναδικές εμπειρίες και αξέχαστες στιγμές γιατί... κάθε στιγμή είναι στιγμή Milko!

Μια ξεχωριστή γιορτή για τις Μπότερες από την ΕΛΕΠΑΠ και τη Vodafone

Την Κυριακή 14 Μαΐου, ημέρα της γιορτής της Μπότερας, επέλεξε η Ελληνική Εταιρία Προστασίας και Αποκαταστάσεως Αναπήρων Παίδων-ΕΛΕΠΑΠ για να πραγματοποιήσει την καθιερωμένη εκδήλωση για παιδιά, με τίτλο «Μαμά μιά».

Η Vodafone στηρίζει την πρωτοβουλία της ΕΛΕΠΑΠ - ΒΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ για το Παιδί με Αναπηρία, εντάσσοντάς την στο πολυδιάστατο πρόγραμμα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης που υλοποιεί με τον τίτλο «Είμαστε κοντά». Έχοντας αποδείξει εμπράκτως την ευαισθησία με την οποία αντιμετωπίζει τις ανάγκες των παιδιών της χώρας μας, φιλοδοξεί να φέρει περισσότερα παιδιά κοντά σε ένα καλύτερο αύριο.

Στη γιορτή που στήθηκε στο Ολυμπιακό Κέντρο Ιππασίας στο Μαρκόπουλο, με την ευγενική χορηγία της Vodafone, πρωτογωνιστές ήταν τα παιδιά. Οι μικροί οικοδεσπότες προσέφεραν στις μπότερες τους, αλλά και σε όλους όσους παραβρέθηκαν, χειροποίητες ανθοστόλιτες κατασκευές, όωρα και γλυκά. Την οικογενειακή, γεμάτη θαληπρή ατμόσφαιρα μοιράστηκαν μικροί και μεγάλοι με τα παιδιά της ΕΛΕΠΑΠ.

Η Vodafone κοντά στα Παιδικά Χωριά S.O.S.

Τα παιδιά του Παιδικού Χωριού S.O.S. και της κοινότητας Βάρης διοργάνωσαν το Φεστιβάλ Τέχνης «Ανοιχτά Παράθυρα», το Σάββατο 3 Ιουνίου, με σκοπό την παρουσίαση των δραστηριοτήτων των Εργαστηρίων Δημιουργικής Έκφρασης που λειτουργούν στις εγκαταστάσεις του Χωριού, με την ευγενική υποστήριξη της Vodafone. Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, τα παιδιά του θεατρικού Εργαστηρίου ερμήνευσαν την παράσταση «Το Γαλάζιο Πουλί» του Μορίς Μάιτερλικ και αυτοσχεδίασαν μέσα από το θεατρικό παιχνίδι με τίτλο «Οι κάστορες, η μηριζόλα και το κλειδί».

Το άλμπουμ του μήνα

Από την τελετή έναρξης το απόγευμα της πρώτης ημέρας του Συμποσίου: Σταύρος Σολωμός, Καλλιτεχνικός Διευθυντής, Νεκταρία Μπουκιστιάνου, Γραμματέας, Γιώργος Γεωργόπουλος, Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων, Αλέξης Κωσταλάς, παρουσιαστής

Μεγάλη επιτυχία για το 1ο Διεθνές Συμπόσιο Χορωδιακής Μουσικής

Με πολύ μεγάλη επιτυχία διοργανώθηκε στην Πάτρα το 1ο Διεθνές Συμπόσιο Χορωδιακής Μουσικής παράλληλα με το 15ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χορωδιών στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών. Τη διοργάνωση είχαν αναλάβει σε συνεργασία η Πολυφωνική Χορωδία Πάτρας και η Πατραϊκή Μαντολινάτα, ενώ συνέβαλαν αποφασιστικά στην επιτυχία του συμποσίου, οι 150 εθελοντές, μέλη και των δύο σωματείων. Οι 1300 σύνεδροι συμφώνησαν —δίκαια— ότι επρόκειτο για το μεγαλύτερο γεγονός χορωδιακής μουσικής που έγινε ποτέ στην Ελλάδα.

Δεξιά: Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στην κεντρική συναυλία του Συμποσίου.
Κάτω: Από την Τελετή Λήξης το μεσημέρι της Κυριακής Γιώργος Γεωργόπουλος, Ανδρέας Καλλιβωκάς, και Νεκταρία Μπουκισιάνου

Εξαιρετικά εντυπωσιακή ήταν η τελετή λήξης κατά τη διάρκεια της οποίας οι περισσότεροι από χίλιοι παραβρισκόμενοι απόλαυσαν τον ύμνο του Συμποσίου που έγραψε αποκλειστικά γι' αυτό το σκοπό ο συνθέτης Βασίλης Τενίδης.

Η διοργάνωση είχε και εκπαιδευτικό χαρακτήρα αφού διεξήχθησαν 17 εργαστήρια, η θεματολογία των οποίων ήταν σε σπόλυτη αρμονία με τις συναυλιακές εκδηλώσεις και τις εισηγήσεις. Παράλληλα, στο χώρο του συμποσίου λειτουργούσε έκθεση πολιτιστικών φορέων, χορωδιακών σχημάτων και σχετικών εταιρειών που αποτέλεσε σημείο συνάντησης και περιήγησης των συμμετεχόντων.

Πολύ σημαντικό στοιχείο ήταν ότι για πρώτη φορά σε ένα χορωδιακό συνέδριο στην Ελλάδα δόθηκε εξαιρετική βαρύτητα στη βυζαντινή μουσική.

Η ιδέα της διοργάνωσης του Διεθνούς Συμποσίου Χορωδιακής Μουσικής εξελίσσεται πλέον σε θεσμό, καθώς ήδη ανακοινώθηκε ότι η επόμενη διοργάνωση θα γίνει το 2008 στην Αθήνα.

WAVE 97,4

www.wavefm.gr

Αλεξάνδρου Υψηλάντου 216, 26222 Πάτρα
Τηλ. / Fax: 2610 314654
<http://www.wavefm.gr>
email: info@wavefm.gr

ΜΟΥΣΙΚΗ!
όχι ... λόγια

ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕ ΤΟ Ι.Χ. ΣΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ
από
€66
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ*

Στην έξοδο του χωριού στρίψτε αριστερά.
Κάντε δεξιά μετά το γεφυράκι.
Παρκάρετε ακριβώς απ' έξω.
Υπενθύμιση: Αφήστε χώρο για την πανακότα.

Ο καλύτερος τρόπος να δείτε την Ιταλία είναι με το αυτοκίνητό σας. Και κανείς δε γνωρίζει την Ιταλία όπως η Superfast Ferries. Με καθημερινές αναχωρήσεις από Πάτρα και Ηγουμενίτσα για Ανκόνα και Μπάρι, έχουμε τη δυνατότητα να σας προσφέρουμε πολλά ταξιδιωτικά πακέτα που περιλαμβάνουν εισιτήρια καθώς και διαμονή σε πολλές πόλεις της Ιταλίας, μαζί με ό,τι πληροφορίες χρειάζεστε για να κάνετε το ταξίδι σας αξέχαστο. Και, φυσικά, όσο βρίσκεστε εν πλω θα απολαύσετε όλα όσα μας έχουν κάνει γνωστούς σε όλη την Ευρώπη. Καλό ταξίδι.

**Η ημερήσια τιμή αναφέρεται σε 5 ήμερο ταξίδι συνολικού κόστους € 329 κατ' άτομο και περιλαμβάνει τα εισιτήρια του πλοίου, του αυτοκινήτου και τη διαμονή στο ξενοδοχείο. Η εκδρομή εξοφλείται στο σύνολο του ποσού και όχι ανά ημέρα.*

Για περισσότερες πληροφορίες, ενημερωτικά φυλλάδια και κρατήσεις, επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα ή το γραφείο της Superfast Ferries: Πάτρα: 2610 622 500

www.superfast.com

SUPERFAST

**Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙ
ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ**

A Premium Alliance Member